உரை.— அங்ஙன மெதிர்நின்ற பகைவரிடத்துச் சத்தப்ப
டாமற்சென்று கையிற்பிடித்தெரியுந் தீபங்கள்விட்ட வொ
ளிகாணாதபடி யவற்றைமட்கலத்தான்மூடிமறைத்து நிறைந்
தவிருள்படர்ந்து பூவுலகெல்லாமூடாநின்றவிருண்டவிரா
னடுவிலே யளவிறந்தவல்லமையுள்ள நாதனேவினமுறையோ
டரியபோர் தொடங்கினதென்க. (௧௧)

வீறுவீரனியைதாழிநூறியிடு வேலைவேகமுட னூறொடு
நூறுநூறுகலநூறிநூறுமொடு நூறுநூறுசுடர்தோன்றநா
றேறுநூறுமொடுநூறுதாரையொளி யீறிலாதுமெழவானின்
மேற்
சீறுமேறுபலகோடிகோடியதிர் சீறுலுதிசைகூசவே.

உரை.— அப்பொழுதி லாண்டவனேவலால் வீரசேனை
யோன் றன்வைத்திருந்த தீபத்தைமூடினமட்கலத்தைக் கி
ட்டநின்றவன் கலத்தோடுமோதியுடைத்தான், அவனையு
டைத்தவளவிலே முந்நூறுபேரு முந்நூறுகலங்களையுடைக்
கமுந்நூறு தீபங்கள்கதிரைவிட்டுத்தோன்ற முந்நூறுகாளங்
களை யூதாநிற்க வுலகின் நாற்றிசையுங்கூசும்படி கோடாகோ
டியிடிகள் வானத்தினின் றுமுழங்கிவிழுந்தாற்போலத் தோ
ன்றிற்றென்க. (௧௨)

கிளவுடைந்தமருளிரவடர்ந்தவிருள் கலமுடைந்தவொ
ளிசுடரிடும் [ருளிவெம்
வினவுடைந்தவொளிமலிமலிந்தவொலி வெருவியன்றவிவைம
மனமுடைந்தபதைபகையுடன்றபடை வயமுழங்கிவளர்மு
கிலிடி
யினமுடைந்தபடிகரியினங்களுயர் பரியினங்களுயரோடினர்.

உரை.—அங்ஙனம் பகைவர் திடுக்கெனவிழித்து நித்திரை
க்கலக்கமு மிராவிருள்மயக்கமு மட்கலங்களுடைந்த வரவ
மும் கண்கூசியறிவுமயங்கும்படி முந்நூறு தீபங்களிட்ட
வொளிமிகுதியு முந்நூறுகாளங்க ளூதினமுழக்கமு மிவை
யெல்லா மொருங்குடன்கூடியமையாற் பகைவர்படையெல்
லா மனமுள்ளுடைந்து பதைத்துச்சீறி வலிதாய் முழங்கிய

விடிகளினுமுழங்கி யானைகளின்மேலுங் குதிரைகளின்மேலு மேறிக்கொண்டாரென்க. (௫௩)

மருள்முதிர்ந்தவெருவொடுவிளைந்தவினை வடுவளர்ந்த
பொழுதுவெனத் [யவர்தமை
தெருள்முதிர்ந்தமறையவர்கலந்ததென செருமுதிர்ந்தபகை
யிருள்முதிர்ந்தவிரவெரிமுதிர்ந்தசின மொடுதுமிந்துகொலை
யிடவிட [ய்வார்.
வருள்முதிர்ந்தவிறையவனைந்தவய வடல்விளங்கவரிதமர்செ

உரை.—சொன்னபலகாரணங்களாற் பகைவர்க்குவந்தமயக்கமு மச்சமுமிகுதியாகியவர்செய்ததீவினைவளர்ந்து முற்றி வினையுங்காலமதுவென்று தம்முணர்வுமயங்கிக்கெட்டு மறையோராகியபூதர்வந்து தம்பாளையத்துண்ணுழைந்து கலந்துநிற்பாரென்றுநினைத்து மிக்கிருண்ட விரவினடுவிலெரிந்தகோபத்தோடு பகைவர் தாந்தம்மைவெட்டிக் கொன்றழித்தருளின்மிக்க நாதனுடைய வனந்தநீதிவல்லமைவிளங்கும்படி யரியபோரைத் துடங்கினரென்க. (௫௪)

இடியெழுந்தவொலிமுகிலெதிர்ந்ததென விழிமுதிர்ந்த
மதகரிபொர [னைசெயக்
முடியெழுந்தவரையுயர்பறந்துபொரு முனையினைந்திரதமு
கடியெழுந்ததிரையெறிசினந்தகட லெனவெதிர்ந்தகதியிவு
ளிகள் [லையளவதோ.
துடியெழுந்தபறையொலிமுழங்கவமர் தொடருடன்றகொ

உரை.—அங்ஙன மிடியிடித்தபலமேகங்க டம்முட்பொருதாற்போல மதத்தைப்பொழிந்த கரியானைக டம்முட்பொரவு முயர்ந்தவுச்சிமலைகள்பறந்து தம்முட்பொருதாற்போலவுயர்ந்ததேர்க டம்முட்பொரவுங் கடல்சினந்தெறிந்ததிரைக டம்முட்பொருதாற்போலக் குதிரைகள்பாய்ந்து தம்முட்பொரவும் பலபடைவாச்சியங்கண்முழங்கும்போர்க்களத்திலாயகொலை மட்டல்லவென்க. (௫௫)

பறைமுழங்கமதகரிமுழங்கவய பரிமுழங்கவிடுபகழிக
ளுறைமுழங்கவவரவர்முழங்கவிக லுழவரொன்றதமொழி
தர [னைப்
நிறைநுகர்ந்தமதுவெறிமுதிர்ந்தநெறி யிலருடன்றவமர்நிக
பிறைநுகர்ந்தவிருளொடுமெயங்கியவர் பெரிதுமிழ்ந்தவுயிர
ளவதோ.

உரை. — அங்ஙனம் பலபறைகள்முழங்கவு மதயானைகள் முழங்கவும் புரவிகள்முழங்கவு மெய்தவம்பின்மாரிமுழங் கவு மவரவர்சீறிமுழங்கவுந் தம்மைப்பகைத்த வீரராகியபூத ரொன்று மமர்தாமொழிந்துகெடும்படி நிறையக்கள்ளையுண் டநீசர் வெறிமயக்கத்தோடு தம்முட்செய்தபோர்போலப் பிறையொளியின்றிமிக்கவிருளோடவருமயங்கிப் பொருந்த ன்மையிற் சிந்தினவுயிர்கள் மட்டல்லவென்க. (அந்நாளிலே வளர்பிறையாகையிற் போர்துடங்கின நடுயாமத்துமுன்னே யப்பிறை யத்தமித்ததனாற் பிறைநுகர்ந்த விருளென்றாரெ ன்க.) (௱௬)

வண்டுபட்டனவிபங்கள்பட்டன வயங்கள்பட்டனவள
ர்த்ததேர் [ண்
துண்டுபட்டனகரங்கள்பட்டன துமிந்துபட்டனபதங்கடி
டண்டுபட்டனசிரங்கள்பட்டன சடங்கள்பட்டனதடிந்த
வாள் [ங்களே.
கொண்டுபட்டனர்குணுங்கர்பட்டன குணுங்குபட்டிலநய

உரை.—அங்ஙனம் பட்டவம்புகளால் யானைகளுங்குதிரை களும் பட்டன, தண்டாயுதங்களாலுயர்ந்ததேர்களுந் துண் டாகமுறிந்தன, காலுங்கையுமழிந்தன, கூர்த்தவாள்களாற் ற லைகளு முடல்களும்வெட்டுண்டு நீசரைப்போலப் பகைவர் பட்டுப் படாதவின்பமும் பேய்கள்பட்டனவென்க. (௱௭)

உழையினங்கடமைபடவெதிர்த்தவய வுகிருடன்றவரி
யெனவுமுட் [வுமென்
கழையுலத்தவனமிடைநுழைந்துநுகர் கனலுடன்றதெனெ

மழைநிகர்ந்தகணைகணமலிந்தவசி வசிமுனிந்தவயிறுழையி
டும் [மே.
புழையகன்றவழிவழிசிவந்தபுனல் புறமறைந்தமருளிரண

உரை.—அங்ஙன மாண்கூட்டத்துட்பாய்ந் தவற்றைக்கொ ல்லும்படி வலியவுயிர்களைக்கொண்டு கொடியவேங்கைகள் பொருதாற்போலவு மூலந்தழுங்கிற்கானத்து நுழைந்த செந்தீ மிக்ககோபத்தோ டெல்லாவற்றையு மேய்ந்தாற்போலவு ங் கொடியபோராகிப் பெய்தமழைத்துளியொப்பவிழுமம் புகளும் வானதிரும்படிவீசியவாள்களுஞ் சினந்தகூர்மையி ன்மிக்கவேல்களு மிவையெல்லா நுழைந்து செய்யும்பெரு ம்புண்வழியாகவழிந்த விரத்தத்தின்புனலான் மயக்கப்போ ர்க்களமெல்லா மூடி மறைந்ததென்க. (௩௮)

வேறு.

முருடொடுமுரசமாதி முனிந்தபற்பறைகளார்ப்ப
விருடொடுநிசியிலாதி யிறைவனைப்பகைத்தபாலான்
மருடொடுதலைவராதி மற்றவர்தமிற்றுந்தம்மை
யுருடொடுமிரதமாதி யுளபடைசிதைத்துமாய்த்தார்.

உரை.— அங்ஙன முருடு முரசமுதற்கொண்டு பலப றைகள் கோபத்துடனேமுழங்கியார்ப்ப விருண்டவிராவி லே யாதிக்கடவுளைப்பகைத்தவராகையின் மயக்கங்கொண்டு படைத்தலைவர்முதற்கொண்டு மற்றவருந் தம்முட்பொரு துருள்பெருந்தேர்கள்முதலுள நால்வகைப்படைகளு மழிந் துகெடும்படி தாமேதம்மைவெட்டிக்கொன்றொன்க. (௩௯)

கூடன்பிறையெயிற்றுமாபோற் கொற்றவரிருவர்தம்மைத்
தேடன்பிறழலங்கன்மார்பிற் சேதையோனென்னவெண்ணி
வாடன்பிறையுறழ்வில்வாங்கி மறங்கொடுமயங்கித்தம்மே
லூடன்பிறழ்பகழிமாரி யுதிர்த்தரிதமரினேர்ந்தார்.

உரை.— அங்ஙன மெல்லாருமயங்கிப் பொருதுவருகையி ன் மதியானுமமலேக்குமென்னு மிரண்டரசரெதிர்பட்டு ம

யக்கமிகுதியாற் றேன்மாலையணிந்த மார்புடையசேதையோ
னெதிர்பட்டானென் றிவனுமவனுமெண்ணிப் பிறையோ
டொத்தவில்வாங்கிச் சேதையோனென்று தம்மேற்பகழிமா
ரியைவிட் டரியபோரி லொருவற்கொருவன் றாழ்வின்றி நே
ராகப்பொருதாரென்க. (௪௰)

கடுவுண்டவெண்ணிற்பல்லங் கதமுண்டவமலேக்கெய்
தான்
கடுவுண்டவெண்ணிற்பல்லங் கான்றவைமதியான்காத்தான்
வடுவுண்டபிறையின்வாளி மறமுண்டமதியான்கோர்த்தான்
வடுவுண்டபிறையின்வாளி வகுத்தவையமலேக்கீர்த்தான்.

உரை.— அங்ஙனம் அமலேக்கென்பவ னஞ்சுதோய்ந்த
வெண்ணப்படாதவம்புகளைச்சினந்துவிட்டான், அத்தொகை
யிலொத்தவம்புகளைவிட்டு மதியா னவற்றைவிலக்கினான், மீள
வு மிவன்றேய்ந்தபிறைபோல வளைத்தவம்புகளை வில்லிற்கோ
ரீத்தெய்தான், எய்தவம்புகளை யமலேக்கெதிராய்விட்ட வவ்
வகையம்புகளாலறுத்தானென்க. (௪௧)

பொறிப்படப்பகழிமாரி போக்கினனமலேக்கற்றை
பொறிப்படப்பகழிமாரி புகுத்தியமதியான்றீர்த்தான் [ப்
கறிப்படப்பகுவாய்ப்புங்கங் கதத்துடனிவனுமேவக்
கறிப்படப்பகுவாய்ப்புங்கங் கடைத்தலையவனுங்காத்தான்.

உரை.—மீளவும் அமலேக்கென்பான் றீயெழும்படிவிசை
யோடெய்த பகழிமாரியை மதியானொத்தமாரியால் விலக்கியு
யிரையுண்ணும்படி யகன்றவாயுள்ளவம்புகளைச் சினந்துவி
டவே யொத்தவாயுள்ளவம்புகளை யெதிராகவவனுமேவி யவ
ற்றைக் காத்துவிலக்கினனென்க. (௪௨)

நச்சரவொக்கும்வாளி நடுக்குறமதியான்றூவ
நச்சரவொக்கும்வாளி நவிழ்த்தவைவிலக்கிமீட்டு
முச்சிரமொய்க்கும்வாளி முடுக்கினனமலேக்கற்றை [ன்.
முச்சிரமொய்க்கும்வாளி முனிந்துவிட்டறுத்தான்முன்பா

உரை.—மீளவு மதியான்குமெழவருநடுக்கும்படி நஞ்சமி ழும்பாம்போடொத்த வம்புகளைவிடவே யவற்றையொத்தவ ம்புகளைக்கொண்டுவிலக்கி மீளவு மமலேக்கெய்த முத்தலைய ம்புகளை யவ்வகையம்புகளா லறுத்துவிலக்கினான் முன்னின்ற மதியானென்க. (௪௩)

ஓரிருமுகிலினெப்ப வொலித்திருதடந்தேரோடிப்
பேரிருவசனியொத்தார் பெருஞ்சினத்துடற்றியார்ப்ப
நேரிருவயவிற்கோலி நேரலாற்றமிறாழ்வின்றி
யீரிருதிசைகள்கூச வியன்றபோருரைக்கும்பாலோ.

உரை.—அங்ஙன மிடித்தவிருமேகங்கள் பொருதாற்போ ல முழக்கமெழும்படி யவரேறின விருபெருந்தேர்கள் திரிந் தோடி யவ்விரண்டாசரு மிரண்டிடிகளைப்போல மிக்கசின த்துடனே பொருதுமுழங்காநிற்ப வவர் நேரா யிருவலியவி ல்லுகளைவளைத்துத் தம்மிலொருவற்கொருவன்றாழ்வின்றி நா ற்றிசையுங்கூசம்படி செய்தபோர் சொல்லத்தகுந்தன்மை யல்லவென்க. (௪௪)

ஐயம்மணித்தேரின்சித்தி பகழியாலமலேக்கீர்த்தான்
மைம்மணித்தேரின்சித்தி வாளியான்மதியானற்றான்
செய்ம்மணித்தேரின்சாரன் சிரங்கவிழ்த்திவனுங்கொய்தா
னைம்மணித்தேரின்சார னகலமற்றவனுமாய்த்தான்.

உரை.—அங்ஙனம் பொருதவருகையி லமலேக்கென்பா னெதிர்தேரின்மேலிட்ட விடங்கியத்தையறுத்தான், மதியா னுடனே யவன்றேரிடக்கியத்தையறுத்து மீளவு மவன்றேர் ப்பாகனைத்தலைவெட்டினான், அமலேக்கென்பவனு மவன்றே ர்ப்பாகன்மார்பினைப்பிளந்துகொன்றானென்க. (௪௫)

சாரர்சார்பிழந்தவாசி தமற்படத்தவறித்தாவித்
தோர்தேருளத்திற்சீறிச் சீயமுமுருமுந்தீயு
நேரர்நேரலரிலாது நெடுமருளுறுதம்வீர
போரர்போரியற்றுமாறு புகன்றிடலரியவாறே.

உரை. — அங்ஙனமிருவர்தேர்ப்பாகர் மடிந்துநடத்து வாரின்றித் தேரிற்பூட்டியகுதிரைகளெழவெழும்படி தவறிக் குதித்துப்பாயாநிற்பத் தேரின்மேலிருவர்சீறிச் சிங்கமுமிடி யுந்தீயுமொப்பவெகுண்டு பகைவரெதிர்ப்பின்றித் தம்முள் ளே முன்வந்தமயக்கத்திராமற் சேனையோனோடு மொரு துவதென்றெண்ணிச் செய்தவீரபோரின்றன்மை யொருவ னாற்சொல்லத்தகாதென்க. (௪௬)

எரிக்கொன்றஞ்சினக்கண்சேப்ப விரைத்தவில்குனிய
வாங்கிக்
கரிக்கொன்றங்கதத்தவீரர் கடுத்திளம்பிறையின்வாளி
பரிக்கொன்றுமெயான்றவேவிப் பகப்படுபரிகள்வீழ்த
வரிக்கொன்றுஞ்சீற்றத்தொண்டே ரசலமேலிருவர்காய்ந்தார்.

உரை — நெருப்புப்போலச் சினந்தகண்சிவப்ப முழங் கும்வில்லை யிருவர் மிகவளைத் திருமதயானைகள்போலச்சீறிச் சந்திரபாணங்களொவ்வொருகுதிரைக்கொன்றெய்து விருவ ர்தேரிற்பூட்டியபுரவிகள் வெட்டுண்டுமடிந்துவீழ்தலான் ம லைமேற்சீறிய விருசிங்கங்களைப்போல வுயர்ந்ததேராகியமலை மே லிருவர் மிகவுங்காய்ந்துமுழங்காநின்றனரென்க. (௪௭)

நிலையுண்டதேரிற்செந்தீ நிலையுண்டமதியான்சீறிச்
சிலையுண்டபகழிபோக்கித் திறத்துண்டகவசமீர்த்தான்
மலையுண்டகவசமீர்த்தான் மறமுண்டவிழித்தீயோடு [பான்.
கொலையுண்டகணையொன்றேவுங் கூற்றுண்டவமலேக்கென்

உரை.—அங்ஙனம் பூட்டியகுதிரையெல்லாஞ்செத்து நிலை த்ததேரின்மேற் செந்தீயினுங் கொடியதாய்ச்சீறிக் கோபித் தமதியானோரம்பினைப்போக்கி யமலேக்குடுத்தவலியகவசத் தையீர்த்தான், இவனுங்கூற்றினுங்கொடிதாய்ச்சினந்த கண் விட்டதீயோடு கொடியதோரம்பினைவிட்டு அவன்மலையோ டொத்த மார்பிலணிந்தகவசத்தையறுத்தானென்க. (௪௮)

வேனிகர்வடிவைவாளி வில்விடையவன்கோர்த்தெய்ய
வானிகர்விலங்கறன்னை வானுருமறுத்தாற்போலத்

தோணிகரமலைக்காகந் துனைந்தகோ லருவியப்பாற்
காணிகர்முடீக்கோதுங் கலையெனப்போயிற்றன்றே.

உரை.—அப்பொழுது மதியான் வேலோடொத்த கூர்ந்
தவோரம்பினை வில்லிலேற்றியெய்தான் எய்தவம்பும் வானத்
திற்பாய்ந்தமலையை விழுந்தவிடிபிளந்தாற்போல மதயானை
யொத்த அமலைக்கென்பவன்மார்பினைத் துளைத்துருவி நீச
ருக்குச்சொன்னகல்விபோல வங்கேதங்காமற் காற்றிலெறுத்த
விசையோடப்பாற்போயிற்றென்க. (௪௧)

தீனம்பழுத்தமலைக்கேங்கித் தன்னுயிருயிர்க்கும்வே
சினம்பழுத்துயிரைத்தாங்கித் திங்களின்பாதிகாரித்துக் [லை
கனம்பழுத்திழியவெறுத்த கணையொடுமுயிரும்போக்கி
மனம்பழுத்தெதிர்ந்தோன்சென்னி வலித்தறுத்திருவர்மாய்
த்தார்.

உரை.—அங்ஙனம் பட்டுருவினவம்பினால் வருந்தாநின்ற
வமலைக்கென்பவன் றன்னுயிர்தன்னைப்பிரிந்துபோகையி ல
லைக்கோபத்தின்வல்லமையாற் சற்றுநேரத்துப் போகவொ
ட்டாமற்றுங்கி யோர்சந்திரபாணத்தை வில்வாயிலேற்றிப் ப
ழுத்தமேகத்தினின்றிழியுமிடிபோல வப்பாணத்தையுந்தன்
னுயிரையும்போக்கி மனவூக்கத்தோங்கி யெதிர்நின்றமதியா
ன்றலையையறுத்தொருங்குடனிருவருமாய்ந்தாரென்க. (௪௨)

மாயிரவிடையிற்றம்பின் மயக்கொடுவீரரோர்நூ
றாயிரரோடுதாலை யாயிரரன்றியங்கண்
ணீயிரவாசிற்சூழ்ந்த சுடிகையோர்மடிந்துழலை
யாயிரரின்னுநிற்ப வவிர்சிகன்முளைத்ததன்றே.

உரை.—அங்ஙன மிருண்டவிராநடுவின் மயக்கமிகுதியா
ற் றம்மிலொரு நூற்றிருபதினாயிரவீரரன்றிச் சந்திரன்போ
லிலங்கிய முடியைச்சூழ்ந்தவரசரு மடிந்தபின் பின்னம்
பதினாயிரம்பேருமடியாமனிற்பக் கீழ்த்திசையில்வெள்ளி
முளைத்ததென்க. (௪௩)

வேறு.

மண்மாமகள்போர்த்தவிருளின்போர்வை வாங்கிடத்தன்
னொண்மாவொளிக்கரத்தைநீட்டிவெய்யோ னுதித்தனகாற்
கண்மாயிருள்கொண்டமயக்கந்தீர்ந்த கடும்பகைவர்
விண்மாவிறையோன்றன்வலிமைகண்டு வெருவுற்றார்

உரை.—அங்ஙனம் விடியற்காலமாகிப் பூவுலகமேற்போர்த்த விருளென்னும் பிடவையைவாங்கும்படி சூரியன்றன்கதிராகியகைகளை நீட்டி யுதித்துவருகையிற் பகைவருள்மடியாமனின்ற பதினையாயிரம்பேரும் கண்மாயைபோலமுன்கொண்டமயக்கத்தைவிட்டு யூதருள்ளொருவனு மெதிர்த்துப் போர்செய்யாமற் றாந்தம்மைவெட்டினதென்றுகண்டு வான்கடவுள்காட்டிய வல்லமையிதென்றறிந்து மிகவும் வெருவியஞ்சாநின்றாரென்க. (௫௨)

தீவைவேலாடாவெருவியேங்கித் திறங்குழைந்தம்
மூவையாயிரருமோடயூதர் முடுகியவர்
மீவைவாளிதொடுத்தொருங்குமாய்த்தார் வியந்தெவரு
நாவையையிரட்டியடையாவண்ண நடுக்குறவே.

உரை.—அங்ஙனநின்ற பதினையாயிரம்பேரு மச்சமிகுதியாற்போர்செய்யவேந்தியவாயுதங்களசையாமற்பிடித்துவெருவியேங்கித் திறங்குழைந்தோடத்துடங்கினார், அப்பொழுதியூத ரவரைத்தொடர்ந்து மேல்விட்டவம்புமாரியா லொருங்குடனவரைக்கொன்றார், இச்செய்தியைக் கேட்டோரெல்லாருமதிசயித்துநடுங்கி யடைந்தவச்சஞ்சொல்லும்படி யைம்பதுநாக்குளதாயினும் போதாதென்க. (௫௩)

ஏமப்போர்க்களமிதென்னவிவ்வூர் களரியென்றார்
தாமத்தீபமொடுகொளந்தந்த சயமதுவோர்
வாமப்பாவையவையேந்தியெந்தை வளமறவா
நாமத்திறல்காட்டவைத்தாரொன்று னவிவானேன்

உரை.—அங்ஙன மயக்கமிகுதியாற் போர்செய்தகளமிதுவாகையி லிவ்வூருக்குப் போர்க்களமென்னுங் களரிமாபுர

மென்றுபேரிட்டார், மீளவுந் தீபமுங்காளமுங்கொண்டு ப
கைவரைமடக்குவித்து நாதன்றூதருக்கு வெற்றியைத்தந்தத
னால் வெற்றிதானே விசையையென்றொருபெண்ணாக வத்தூ
ணிலேற்றித் தீபமுங்காளமுங் கையிற்றந்து முன்னாண்டவ
ன்காட்டியவளமை பிற்காலத்துமறவாதபடி யவன்றிருநாமவ
ல்லமையைக் காட்டற்பொருட்டு வைத்தாரென்று னழகிய
வானிலுள்ள கபிரியலென்க. (௫௪)

மாலைத்தூணுச்சிவிரித்தநீல மணிப்படத்து
வேலைத்தரளமெனவிளங்குமீன் பூம் பந்தர்க்கீழ்
பாலைக்கதிர்மதியந்தீபமேந்தப் பணித்தூண்மேற்
சாலைக்கடவுடிறற்கண்டகுசை தகவுற்றான்.

உரை. — அங்ஙன நடந்தகாதையை வானவன்சொல்ல நி
லாவெளிச்சத்துக் குசைகண்டதூணின்குறிப்பறிந்தமையா
லிராவொருதூணைக்கொண் டதினுச்சியில்விரித்த நீலமணி
யாற்செய்த மேற்கட்டியோடுகடலிலுள்ள வெண்முத்துக்க
ளோடொத்த விளங்கியமீன்களாலிட்ட வழகியபந்தற்கீழே
பாலோடொத்தகதிர்களை யழகிதாகவீசியசந்திரன் மணிவிள
க்கேந்தாநிற்க வந்நகர்வாசல்முன்னே மணியாலலங்கரித்த
தூண்மேலாண்டவன் முன்மிகக்காட்டிய வல்லமையினடை
யாளங்களைக்கண்டு மகிழ்ந்தோங்கினானென்க. (௫௫)

மாற்றுருடற்படத்திலவர்தங்கையால் வடியுதிரத்
தேற்றாறிந்தேற்றவரிதுன்னுண்மை யெழுதியபின்
மேற்றோனவருந்தித்துன்பத்தின்றன் றிருவுடலத்
தாற்றுவன்பிணிலைவரைந்தாயோவென் றடிபணிந்தான்.

உரை. — அங்ஙன மனத்தோங்கியகுசை தேவதிருக்குழ
ந்தையைநோக்கிச்சொல்வான்: நீயேமுன்னாளிலுன்னைப்ப
கைத்தவருடலைப் படமாகக்கொண்டு அவர்தங்கையாற் சிந்தி
னதமதுதிரத்தை மையாகக்கொண்டுன்னைவணங்காதவரு ம
தித்துவணங்கும்படி யுன்னரியவல்லமையையெழுதிவைத்த
பின்னுமிந்நாளிலேதேறமாட்டாதவருள் ளொருவனைப்போ
ல நீயேவருந்தி வருந்தியதுன்பத்தின்கையா லுன்றிருமே

னியென்னும்படத்தின்மே லாற்றாத வுன்றமையின்றன்மை யை யெழுதவந்தருளினாயோவென்றிரங்கித் திருப்பாதத்தை வணங்கினானென்க. (௫௬)

தணியாவவித்திறத்தையுலகங்கண்டு தாடுதிப்ப
மணியாரிவழ்சுடர்செய் தூண்மனனார வைத்துயர்த்தார்
கணியாநயன்செய்யுனார்வங்காட்டுங் கம்பமென
வணியார்திருமேனியணிந்தாயோவென் றடிபணிந்தான்.

உரை.—தாழ்வில்லாத வுன்வல்லமையின்றன்மையை யுலகெல்லாமறிந் துன்பாதத்தையெவரும்வணங்கும்படி யன்றவர் மணியாற்கதிரைவிடுமித்தூணை யேற்றிவைத்தாரோ, இப்பொழுதோவென்னில் நினையாததன்மை யெமக்குவருதற்குக் காரணமானவுனதுகருணையைக்காட்டும்படி பூவுலகிலேற்றிய பொற்றூணாக வழகிய வித்திருமேனியை யவதரித்தெடுத்தாயோவென்று மீளவுஞ் சூசைதிருப்பாதத்தை வணங்கினானென்க. (௫௭)

வினையங்கடனீந்திவழியென்றறியார்மிளிர்பைம்பொன்
மனையங்கதியடையநாட்டிவைத்த மணித்தூணே
நனையந்திருவடிநான்பிரியாவாழ்க நறும்பைம்பூ
வனையங்கதிர்மேனியணிந்தாயோவென் றடிபணிந்தான்.

உரை.—வினையாகிய பெருங்கடலைநீந்திக் கதியைச்சேரும்வழியையறியாதமனிதர் வழிதப்பாமற் பொன்னுலகின்வீடாகியபரமகதியை யடையும்படி யடையாளமாகவிவ்வுலகினாட்டிவைத்த மணித்தூணீயே, பூவரும்போதொத்த வுன்றிருப்பாதத்தைவிட்டுப்பிரியாம னான்வாழும்படி வாசமலரொத்ததாய்விளங்கிய திருமேனியையெடுத்தவதரித்து மனிதனானாயோவென்று வாழ்த்திப் பாதத்தைவணங்கினானென்க. (௫௮)

தானோர்களிப்பெருக்கிற்பலவுஞ்சூசை சாற்றியபின்
வானோரவைகேட்டகளிப்பிற்பொங்கி மணிப்பண்யாழ்
தேனோரிசைதளிர்ப்பத்தாழும்பாடிச் செயிர்நீக்க
வீனோருடற்கொண்டோனெடிதுவாழ்த்தி யிசைசெய்தார்.

உரை.—அங்ஙனஞ் சூசை தானேரின்பப் பெருக்கத்தினு லோங்கி யிவற்றையும் பலவற்றையுஞ் சொன்னபின்ன ரவற் றைக்கேட்டுச் சூழநின்ற வீரையராயிவானவர் மிகமகிழ்ந்தத ன்மையாற்பொங்கி மணிவீணைக ளினியவிசைகளைத் தளிர்த் தொவிப்பத் தாமும்பாடி மனிதர்பாவவினைகளைத்தீர்ப்ப ம னுவுடலையெடுத் தவதரித்தநாதனை நெடிதுவாழ்த்திச் சூசை சொன்னதற் கிசைகளைப்பாடாநின்றுரென்க. (௫௯)

சிறந்ததிருப்புகழார்கீதங்கேட்ட செழுந்தவத்தோன்
திறந்தமணிக்கதவம்புக்கம்வீட்டிற் சென்றவன்போன்
மறந்தமெய்யுருகமங்குலெல்லாம் வழிவருத்தந்
துறந்ததுயிலாகத்தொடுத்ததேவ துதிவிள்ளான்.

உரை.—அங்ஙனம் வானவரினிதாயச் சிறந்ததிருப்புகழா கப்பாடிய சங்கீதத்தைக்கேட்ட நற்றவத்தோனாகியசூசை த னக்குமோட்சவாசலின் மணிக்கதவுதிறந்ததா யதினுட்புகு ந் தழகியபரமகதிவீட்டிற் சென்றவனைப்போலவடைந்தவி ன்பமிகுதியான் மறந்தமெய்யுருகாநிற்க வழிநடந்தவருத்த த்தையாற்றுதற்கு நற்றுயிலிடமாகத் தொடுத்த தேவதுதிக ளை யிராவெல்லாம்விடாதிருந்தானென்க. (௬௰)

சேதையோன் வெற்றிப் படல முற்றும்.

ஆகப்படலம் - ௰௯-இ-விருத்தம்

௲௯௱௫௨.

பதினேழாவது.

காசைசேர்படலம்.

வேறு.

பள்ளியத்தாமரைப் பறவையார்ப்பெழத்
தெள்ளியம்வைகறை தெளிப்பவாரணம்
வெள்ளியன்றுதித்திருட் படத்தைமேதினி
தள்ளியம்முகந்தரத் தடங்கொண்டேகினர்.

உரை. — அங்ஙன மரியுஞ்சூசையுந் தேவதிருக்குமாரனை
வைத்துக்கொண் டிராவெல்லாங் களிமாபுரத்தண்டைக்கொ
ருமண்டபத்திலிருந்தபின்ன ரழகிதாய பள்ளியிடமாகிய தா
மரைப்பூமலர்மேற் றுஞ்சியபறவை வாய்விட்டார்ப்பவுந்
தெளிந்தவிடியல் யாமமாயிற்றென்று கோழிச்சாவல்கள் கூ
ப்பிட்டுச்சொல்லவும் வெள்ளிமீனுதித்துவிளக்கவும் பூவுலக
மேற்போர்த்த விருளின்போர்வையைத்தள்ளிநீக்கி யழகிய
முகத்தைக்காட்டவு மப்பொழுதவர் புறப்பட்டுப்போகத்து
டங்கினரென்க. (க)

புதையொளிப்பவளக்காற் பொலியநீட்டிய
ததையொளிமரகதப் படத்துத்தைத்திருள்
வதையொளிப்பலமணி மானவாயெலாந்
துதையொளிப்பலமலர்ச் சோலைவண்ணமே.

உரை.—அவர்போகிறவழிகடோறும் விளங்கியபவளத்தூ
ண்கள்மேல் விரித்தகதிர்செய் மரகதமணிப்படத்திற் றைக்
கப்பட்ட விருளைக்கொல்லுமொளியைவீசிய பலமணிகளைப்
போலத்தோன்றின வெங்குங்கிடந்த வொளிர்ந்த பன்மலர்பூ
த்த பலசோலைகளென்க. (உ)

திரைசுமந்தடிதொழுந் தெவ்வர்போன்மது
நறைசுமந்திணர்க்குடஞ் சுமந்தநாண்மலர்
நிரைசுமந்திரும்பொழி னெரிந்தபுள்ளினம்
பறைசுமந்தடித்தெனப் பாடுமோதையே.

உரை.—மீளவும் பகைவர்வந்துதிறைகட்டற்குக் கொண்டுவந்தவற்றைக் கையிற்சுமந்து மன்னவன்பாதத்தை வணங்காநின்றதுபோல மதுவாய்விட்ட வாசனைநிறைந்தபூவிதழாகியகுடங்களையொத்த மலரைச்சுமந்துநிற்கு முயர்ந்தசோலைகடோறு மிராவிலொடுங்காநின்ற பறவையினங்க ளவர்பேர்கிறநேரத்துச்சுமந்தபறையையடித்தாற்போலப் பாடியவோசை மிகவு முழங்கிற்றென்க. (௩)

தேமொழிக்கிளியுஞ் செழும்பொற்பூவையும்
பாமொழிக்கையிலும் பண்செய்தேனொடு
பூமொழித்தும்பியு மருளிப்பொங்கொலி
நாமொழிக்கீதம்போ னரலப்போயினார்.

உரை.—அங்ஙன முழங்கியபலபறவைகளுள்ளு மினிய சொற்கிளிகளு மழகியபூவைகளும் பாநிகராய்ப்பாடியகுயில்களும் வீணையிசையினாரலும் பெண்வண்டோடு பூங்காவிற்பாடு மாண்வண்டுகளு மிவையெல்லாமொருங்குடன்கூடித் தளிர்த்தவினியவோசைகள் பாடுவர்வாய்ச்சங்கீதமொப்பமுழங்கிவருகையி லவர்போனாரென்க. (௪)

அள்ளிலைக்கமலமே லணிச்சங்கின்றமுத்
தொள்ளிலைக்குவளைகண் விழித்துகுத்ததே
னள்ளிலைப்புறத்திழி நழுவப்புள்ளெழக்
கள்ளிலைக்கொழுந்தடங் கடந்துபோயினார்.

உரை.—நெருங்கியவிதழ்த்தாமரைமே லழகியசங்குகள் முன்னீன்றுகிடந்தமுத்துக்களும் விளங்கியகருங்குவளைகள் தடாகத்துவிழித்த கண்களாகமலர்ந் துமிழ்ந்த தேன்றுளிகளு நடுவிதழ்களினின்று கீழேவீழ்வதற்குக்காரணமாக வங்கேயி

ருந்தபறவைக ளிவர்வருவதைக்கண்டு வெருவியெழும்படி மதுமலர்த்தடாகத்தைக்கடந்து போனாரென்க. (௫)

நவிவரிநகுலமு நாவிப்பிள்ளையுங்
கவிவரிநிபுடமுங் கானக்கோழியுஞ்
சவிவரிநவிரமுங் களபத்தந்தியுங்
குவிவரிமலைச்சரி குதிப்பப்போயினார்.

உரை.—அங்ஙன மவரப்புறம்போ யழகிதாகப்பொறித்த கீரிகளு நாவிப்பிள்ளைகளு நெருங்கியகுரங்குகள்கூட்டமுங் கானக்கோழிகளு மயில்களும் யானைக்கன்றுகளு மிவையெல்லாங் கூட்டங்கூட்டமாய் மலைச்சாரலிற் குதித்துவிளையாடாநிற்ப வச்சாரலினருகே யிவர்போனாரென்க. (௬)

மட்டிடையலந்தையு மலர்பெய்சோலையு
நட்டிடையணிவய லூடுங்குன்றமு
நெட்டிடைநெறிகளு நீந்திக்கான்பொழி
மொட்டிடைநிழற்பொழின் முழைக்கணெய்தினார்.

உரை.— அங்ஙன நடந்துபோய் மதுநிறைந்ததடாகங்களையு மலர்ந்தசோலைகளையு முடி நட்டுப்பசும்பயிரழகுடைய வயலினூட்டையு மலைச்சாரலையு நீண்டபலவழிகளையுங்கடந்து வாசமலரைப்பூத்து நிழல்செய்யுஞ்சோலையிடத்துச் சென்றாரென்க. (௭)

நண்பகனெற்றிவா னடக்குங்காலையாழ்
மண்பகவூன்றிமேன் மலர்ந்தபூஞ்சினைச்
செண்பகநிழற்றிய மணறண்டிண்ணைமே
லொண்பகலொத்தொளிர்ந் துவந்துவைகினார்.

உரை.—சூரியன் வானத்துச்சியினடக்கும்வேளையி லங்ஙனமவர் நிழற்சோலையிற்சென்று ஆழமாய் நிலத்தைப்பிளந்து வேரையூன்றியதன்மைத் துயர்ந்து மலரைப்பூத்தணிந்தகொம்புகளைவிரித்த சண்பகமரங்கள்செய்தநிழலாற் குளிர்ந்தமணற்றிண்ணையின்மேற் சூரியனையொப்ப விளங்காநின்றவரிருந்தாரென்க. (௮)

அணிமுகத்தளியின மலம்பியாழ்செய
மணிமுகக்குயிலின மகிழ்ந்துபாடவொண்
பிணிமுகத்தினஞ்சிறை பிரித்தங்காடவிற்
பணிமுகக்கதலிநற் பழன்கண்மாந்தினர்.

உரை. — அங்ஙன மவரிருந்தபின் பழகிதாகவரிந்தவண்டினங்கள்முழங்கிவீணை செய்யவும் வனப்பின்மிக்க குயிலினங்களினிதாய்ப்பாடவும் விளங்கிய பிணிமுகத்து மயிலினங்களெழுதப்பட்ட தந் தோகையைவிரித்தாடவும் பணிந்தார்போலத் தலைகுனிந்து வாழைகள்தந்த தீங்கனிகளையுண்டாரென்க. (௯)

தேஞ்சினைமலர்மதுத் தின்றவண்டரு
காஞ்சினையொசிந்தினி தலம்புந்தன்மைபோற்
றூஞ்சினைமலர்த்தொடை தாளிற்பெய்துபைம்
பூஞ்சினைமுகத்திருப் புதல்வன்வாழ்த்தினர்.

உரை. — அக்கனிகளை யங்ஙனமுண்டபின்பு வாசமலரிடத்து மதுவையுண்டவண்டுகளதினருகுள்ளகொம்பிலொசிந்து நன்றாகப்பாடுமாப்போலே மரியுஞ்சூசையும் பூவரும்புகளைமாலையாகக்கட்டித் திருப்பாதத்திலணிந்து பைம்பூவரும்பொத்த முகத்தோடுநின்ற தேவதிருக்குமாரனைப் புகழ்ந்துவாழ்த்தினரென்க. (௰)

நூனிலங்கடந்தவர் நுண்புகழ்க்கிசை
யீனிலத்திசையினோர் விரும்பிப்பாடவின்
வானிலங்கலந்துயர் மதிளின்பொன்முகங்
கானிலங்கொடியினோன் கனிகண்டானரோ.

உரை. — அங்ஙன மிருவரொந்நூற்றிறத்தையுங்கடந்து நுணிதாய்நினைத்த திருப்புகழ்களைச்சொன்னதற் கிசைகளைப்பாடினாற்போலச் சூழநின்றவானவர் விரும்பிப்பாடிக்கொண்டுவருகையில் வாசப்பூங்கொடியுடையசூசை யப்பாலொசிந்துபார்த்து வானத்திற்கலந்துயர்ந்த பொன்மதிலின் றோற்றத்தைக் கண்டானென்க. (௰௧)

தேனிரைத்தலர்ந்தபொற் குன்றச்சென்னியின்
மேனிரைத்தொழுகிய வெள்ளியாறென
வானிரைத்துயர்மணி மாடநெற்றிகட்
கோனிரைத்தசைகொடிக் கோட்டம்யாதென்றான்.

உரை.—சூசையம்மதிலைக்கண்டவளவிலே நிரைநிரையாயத் தேன்மலரைப்பூத்தபொன் மலையுச்சிமேனின்றிழிந்தொழுகும் வெள்ளியாறுபோலத்தோன்றும்படி யொழுங்குபட வானத்துயர்ந்த மணிமாடங்கடோறு முச்சிமேனிரைத்து வைத்தபொற்காம்புகளிலெழுந்தாடியகொடிகளைவிரித்த வந்நகரேதென் றருகுநின்றவானவரைக்கேட்டானென்க. (௰௬)

வேறு.

ஆசைகொண்டடைந்தமாற்ற மறஞ்சயனென்னும்
வானோன் [ல்லும்
பூசைகொண்டிறைஞ்சிக்கேட்டுப் பொழிமதுவுரையிற்சொ
மாசைகொண்டொளிர்குன்றன்ன வயங்குமந்நகரைமுன்
னோர்
காசையென்றனர்முன்னாளென் காவலூரவ்வூரென்றான்.

உரை.—அங்ஙனஞ் சூசையாசையோடுசொன்னதையறஞ்சயனென்னு மருகுநின்றவொருவானவன் வணக்கத்தோடுகேட்டு மதுவைப்பொழிந்த வினியவுரைகளைக்கொண்டு சொல்வான்: பொன்னாலொளியைவீசிய மலையோடொப்ப விளங்காநின்ற வந்நகரை முன்னோர் காசையென்றார், நானு முன்னாளிலேயாண்டவனேவலா லவ்வூருக்குக்காவலாக நின்றேனென்றானென்க. (௰௭)

தோடுண்டமணிப்பைம்பூந்தார்ச் சூசையேநீயுந்தி
கோடுண்டபதத்திலூரும் குழவியாய்ப்பேணுநாத [ங்கட்
னீடுண்டதிறமும்பெண்மை யின்பமென்றிருட்டுமாசை
கேடுண்டதிறமுங்காட்டக்கிளைத்ததீங்குரைப்பல்கேண்மோ.

உரை.—மணிச்சாயலராய் மலரைப்பூத்த கொடிகைப்பியந்தியசூசையே! நீயு மிளம்பிறைமிதித்த பாதத்தையுடைய மரி

யென்பவளும் பேறுநிற்கும் குழந்தையாய்ப்பிறந்தநாதன் வல்லமையிற்கொண்ட பெருந்திறத்தையும் பெண்மையின்பமென்று மயக்குவிக்குமாசையினால்வந்தகேடுகளின் றன்மையையுங்காட்டும்படி முன்னிங்கேநடந்தசெய்திகளை நான் சொல்லக்கேட்பாயாகவென்றானென்க. (௰௪)

சேமஞ்சால்திறத்துநாதன் சிறுமையிற்பெருமைகாட்ட
வாமஞ்சால்மணியிற்சென்னி மயிர்ப்புலத்தொத்தித்தந்த
தாமஞ்சால்திறத்திண்மை தாங்கியசஞ்சோனென்பா[ன்.
னூழஞ்சால்வழங்கத்தோர்வை நவைபெறுவாம்பெற்றுற்று

உரை.—அங்கேநடந்தகாதையாதென்னில் தன்வயத் தளவிறந்தவல்லமையுடையநாதன் சிறியவற்றைக்கொண்டு தன் பெருமைகாட்டும்படி நீலமணியின்சாயலாய் விளங்கியதலைமயிரிடத்.தொத்தித்தந்த நிறைந்ததிறத்திண்மையைக்கொண்ட சஞ்சோனென்னுமொருவன் றன்னாமம்வழங்கும்படியெக்காலத்துந்தோர்வைபடாமல் வெற்றிகொள்ள வரத்தோடுபிறந்தானென்க. (சஞ்சோனென்பவற்குத் தலைமயிருக்குமளவும் வல்லமை பாடின்றிவழங்கவு மம்மயிரழிந்தகாலத்து வலித்திறமழியவு மாண்டவ னவற்குவாந்தத்தமையாற் றலைமயிர்ப்புலத்தொத்தித்தந்த வரமென்றானென்க) (௰௫)

வல்லரிக்குழவிபோன்றே வயத்தொடுபிறந்ததோன்றல்
செல்லரிதடலோடோங்கிச் சிறுவனாய்ச்சிறுமையின்றிப்
புல்லரிதகன்றகானிற் புடைத்துணையின்றிப்போகிற் [வான்.
கொல்லரியெதிர்ப்பக்கையாற் கொறியெனவகிர்ந்துகொல்

உரை.—அங்ஙனஞ் சிங்கக்குட்டிபோல வல்லமையின்வரத்தோடுபிறந்தசஞ்சோ னடைதற்கரியதிறத்தோடுவளர்ந்து தான் சிறுவனாயினுஞ் சிறுமையொன்றின்றிப் போதற்கரிய வகன்றகானத்துத் துணையின்றிப்போகையிற் சிங்கங்களெதிர்த்தாலவற்றைக்கையாற்பிடித்துவகிர்ந்துகொல்வானென்க. (௰௬)

தனித்திருத்தகவோன்றந்த தனித்திறல்வன்மாற்றார்மே
வினித்திருத்திடனன்றென்ன வீங்குண்டபீலித்தேயர்
பனித்திருத்தடத்துத்தந்த பழமறைபகைத்தாரென்ன [தார்.
முனித்திருத்திறத்தசஞ்சோன் மொய்செயவளவின்மாய்ந்

உரை.—அங்ஙனஞ் சஞ்சோன்வளர்ந்தவளவிலே தலைமயிரோடரியவாண்மையும் வளர்ந்தமையாலதை யொப்பின்றித்தனக்குத்தந்த தனிப்பெருஞ்செல்வமுடையநாதனைப் பகைத்தவர்மே வினியென்வல்லமைசெலுத்துவது நன்றென்று முன்னிந்நாட்டிலிருந்தபீலித்தேயர் குளிர்ந்தசீனயிமாமலையின்மே லாண்டவன்றந்த பழையவேதத்தைப் பகைத்தாரென்று அவர்மேற்போய் வலியசஞ்சோன்முனிந்து போர்செய்தவளவிலே யவர்மட்டின்றி மடிந்தாரென்க. (௰௭)

கதிர்படும்வயலிற்செந்நெல்காய்த்தனநாளிலோர்நா [ப்
ளெதிர்படுநரிகண்முந்நூ றிவன்பிடித்திரண்டாய்ச்சேர்த்தி
பொதிர்படும்வாவில்வாலைப் புணர்த்தலோடெரிதீப்பந்தம்
பிதிர்படும்பொறிகள்சிந்தப் பிணித்திகலூட்டில்விட்டான்.

உரை.—அங்ஙனஞ் சஞ்சோன் பீலித்தேயரைப் போர்முகத்துக்கொன்றதுமல்லாதே வயல்கடோறுங் கதிரைவிட்டுச் செந்நெல்பழுத்தநாளிலே யொருநாள் முந்நூறுநரிகளைப் பிடித் திரண்டிரண்டாய்ச் சோடாகச்சேர்த்தி வாலோடுவாலைப்பிணைத்துத் தீப்பொறிகள்சிந்தும்படி யெரிந்தபந்தங்களைவாலிலேகட்டிப் பகைவர்நாட்டிலே விட்டானென்க. (௰௮)

எண்டிசைசம்புமோட வெண்டிசைபொறித்தீச்சிந்த
மண்டிசைவளியும்வீச மண்டிசைகொழுந்துத்தீயால்
விண்டிசைமலர்த்தண்காவும் விண்டிசைதவழ்நெற்போரும்
பண்டிசைபகைவர்நாடும் பழிபழுத்தெரிந்ததன்றே.

உரை.—அங்ஙனம் விட்டநரிக ளெண்டிக்கிலுமோடி வாலிற்கட்டின தீப்பந்தங்கள் பொறிகளைச்சிந்திவருகையி லெழுந்த பெருங்காற்றின்முகத்துக் கொழுந்துவிட்டெரிந் தீயினா லுயர்ந்தமலர்ச்சோலைகளு மேகத்துட்கலந்தநெற்

போர்களும் பீலித்தேயர்பழநாடெங்கு மிக்கபழியாம்படி
யெரித்ததென்க. (௰௯)

முனிப்பட்டார்பீலித்தேயர் மொய்ப்படையின்றியோ
ர்நாள்
தனிப்பட்டான்சஞ்சோனென்னத் தாம்வயவரிகள்போல
வினிப்பட்டானென்றுசீறி யெண்ணிலாரவனைச்சூழ்ந்து [ர்.
தொனிப்பட்டார்த்தரியபோரைத் துடங்கினார்வயிரத்தோளா

உரை.—அங்ஙனந் தந்நாடெரிந்ததென்று மிகவுஞ்சினந் தபீலித்தேய ரொருநாள் கையாயுதமொன்றுமின்றிச் சஞ்சோன்றனியேநின்றானென்றுகேட்டவருள் வயிரத்தோளுடையமட்டில்லாதார் கொடியபுலிகளைப்போலமொய்த்தினி யவன்பட்டானென்றுமுழங்கி யவனைச்சூழ்ந் ததிர்ந்தார்த்துக் கொடும்போரைத்துடங்கினாரென்க. (௨௰)

வீங்கினான்வெறுங்கைச்சஞ்சோன் விளிந்தவேசரிவா
யென்பும்
வாங்கினான்வயிரத்தண்ட வயப்படையென்னச்சீறி
யோங்கினானரும்போராக வொன்னலர்படைகளெல்லாந்
தாங்கினானரியேறன்ன தாக்கினான்பகைவர்மாள்க.

உரை.—அங்ஙன மவர்வருவதைக்கண்டு வெறுங்கையோடுநின்றசஞ்சோன் கோபமிகுதியா லிருபுயங்களோங்கி யங்கேகிடந்தசெத்தகழுதையின் வாயெலும்பையெடுத் ததுவே வயிரத்தண்டாயுதமாகக்கொண்டு மேலோங்கிமுழங்கித்தன் மேல்மொய்த்துப் போர்செய்து பகைவரெறிந்த பலவாயுதங்களையத்தாலேதாங்கிச் சிங்கவேறுபோல வவர்மடிந்துகெடும்படிதாக்கிப் பொருதானென்க. (௨௧)

அதிர்த்தனன்றிரவான மார்த்தனன்றனிவல்மொய்ம்
பிதிர்த்தனனரியதண்டம் வீசினனெண்ணிலாவி [பான்
[illegible] னுதிரவெள்ள மோடவெங்கதக்கண்வாயுங்
[illegible]லோடவோடிக் கதக்கனத்தருமின்மிக்கான்.

உரை.—அங்ஙன மொப்பில்லாதவ்வியோதனாகிய சஞ்சோன் வானமதிரும்படி தானதிர்த்தார்த்தான், சொன்னவரியதண்டாயுதத்தையசைத்துவீசி யெண்ணப்படாதவுயிர்களை யுதிர்த்துச்சிந்தினான், வெள்ளமாகக் குருதிகளெங்குமோடும்படி தன்கண்வழியாகச்சினந் தழல்புறப்படவிட் டங்கங்கேயோடிச் சினந்தமேகத்தினின் றிடித்துவிழுமிடியினுமிக்கானென்க. (௨௨)

இந்தினை குனிவில்சிந்த வீர்க்கடையகழிசிந்தக்
கந்தினை கரங்கள்சிந்தக் கரியவெநய்மூளைசிந்தப்
பந்தினைசிரங்கள்சிந்தப் பல்லுயிருடலஞ்சிந்தச்
சிந்தினையெவருஞ்சிந்தச் சிந்தினகுருதிச்சிந்தே.

உரை.—சஞ்சோனங்ஙனம்பொருதமுகத்துப்பிறைபோலத் தன்மேல்வளைத்தவில்லுகளு மெய்தவம்புகளு மழிந்துகெடவு மூட்டினைவிட்டுக் கைகளற்றுப்போகவுங் கருங்குருதியோடு மூளைகள்புறப்பட்டுச்சிந்தவு மெறிந்தபந்துகள்போல வாகாயத்திற்றலைகள்பறக்கவு முடலைவிட்டுயிர்கள்பிரியவு மனைவருஞ்சிந்தனைகெட்டுமயங்கவு மாறாகக்குருதிகளோடினவென்க. (௨௩)

ஆயினதன்மைத்தங்க ணாயிரமுருமிற்பாய்ந்து
பாயினவிடங்கடோறும் பரப்பினான்பிணத்தின்குப்பை
வீயினபகைவரங்கண் விழுந்தவாயிரருமன்றி
யோயினவமர்விட்டோடி யுடற்குறையிலருமுண்டோ.

உரை.—சஞ்சோனொருவன்போர்செய்யும்விசையையாராய்ந்தகாலத் தாயிரமிடிகள்போர்செய்தனவென்னும்படியவ னங்கங்கே விசையிற்பாய்ந்து பாய்ந்தவிடமெல்லாம் பிணத்தின்குப்பைகளைப்பரப்பினான், அங்ஙனஞ் செத்தப் போர்க்களத்தில்விழுந்தபகைவ ராயிரம்பேருமன்றிப் போரைவிட்டோடினவருள்ளு முடற்குறையில்லாதவ ரில்லையென்க. (௨௪)

புறத்துணைகடந்தவல்லோன் போர்க்களத்தொருவனின்
ன்று

திறத்துணைவரைத்தோள்வீங்கித் திசைதிசைசுளித்துநோக்கி
மறத்துணைதுணையென்றுற்ற வஞ்சகரோடக்கண்டே
யறத்துணைபெற்றுற்பெற்ற தழிவுண்டோவிடையிலென்றான்

உரை.—அங்ஙனம் பீலித்தேயர்மடிந்தவரொழிய மற்றவரோடவி னொப்பில்லாத வலியோனாகிய சஞ்சோனொருவன் போர்க்களத்திலே தனிநின்று மலையோடொத்ததிறத்த தன்னிருபுயங்களை யசைத்தோங்கிச் சூழக்கோபத்துடனேநோக்கித் தம்மறமேதுணையென்றெண்ணித் தன்மேல்வந்த வஞ்சப்பகைவரோடக்கண்டு நல்லறமேதுணையாகக்கொண்டவற்கிடையிலேயழிவொன்றுண்டோ வில்லையென்றானென்க. (௨௫)

கார்த்திரளனையவார்த்த கதத்தொடுகனலும்விம்மிப்
போர்த்திரளியற்றினனுட் புலத்தெழுந்தாகமாற்றுச்
சூர்த்திரள்பயத்ததண்டஞ் சுனையினூற்றெனவென்பின்வாய்
நீர்த்திரளோடச்சால்பின் னிமலனைவாழ்த்தியுண்டான்.

உரை.—அங்ஙனம் பலமேகங்கள் திரண்டிடித்தாற்போலச் சஞ்சோன் மிகவுமுழங்கினகோபத்தோடு மிக்கெழுந்தவனலினாலு நெடுங்காலத்துக்குதித் தலறிப்பாய்ந்து செய்தபோர்மிகுதியாலு முன்னேகிளம்பியதாகமாற்றமாட்டாமையிற் பகைவரைக்கெடுத்து வெற்றிதந்த தண்டாயுதமாகியசெத்தகழுதைவாயெலும்புதானே யொருசுனையினூற்றதாகவதினின்று திரளாய்த் தண்ணீர்புறப்பட்டோடலி னுண்டவன்றந்ததென் றவனைவாழ்த்திநிறையவுண்டானென்க. (௨௬)

வேறு.

மலைமுழ்குத்திண்டோளான்மன்னூர்வைகு மந்நகருள்
ளலைமுழ்குஞ்சுடர்போயோர்நாள்புக்கானென் றறிந்தன்னூர்
விலைமுழ்குமணிக்கோட்டக்கதவம்பூட்டி விடிந்தனபின்
கொலைமுழ்குமுயிர்ப்பழியைக்கொள்வதென்னக் கூர்த்துவ
ந்தார்.

உரை.—இவையெல்லாமாயபின் பொருநாள்மலையினுந் திண்ணியபுயத்தையுடையசஞ்சோன் பீலித்தேய ரந்நாளிலிரு

வித்தேயர்தாவிலைகிட்டப்போய் வெகுதிரவியங்களைக்கொடுத்
து நாம்வெல்லப்படாதபடி சஞ்சோனுடைய வருந்திறத்தா
ண்மைவகையைக்கேட்டுச் சொல்வாயாகவென் றுமிகவுங்கே
ட்டார், பத்துமாத்திரமே யெண்ணிக்கையிலேபோட்டகால
த்து நட்புப்பிறப்பு மொன்றுமெண்ணாம லுடனேயென்ன
செய்யாள் பெண்ணைப்பிறந்தவளென்க. (௩௨)

கோற்கலந்தகண்விருப்பன்குளிரக்காட்டிக் கொல்க
த்தாள்
பாற்கலந்தநஞ்சன்னபணித்தீஞ்சொல்லாற் பகைக்கெஞ்சா
மேற்கலந்தவலிநிலையெங்கென் றாள்காதல் வெறுப்பாற்று
மாற்கலந்தவன்பிறலைமயிர்க்கணென் றான் மதிகெட்டான்.

உரை.— தாவிலையேரவென்னிற் பீவித்தேயர் கேட்டபடி செய்யற்பொருட்டுத் தன்னண்டைக்குச் சஞ்சோன்வந்தவுடனே யம்பொத்த தன்கண்களாலவன்மனங்குளிரும்படி விருப்பத்தைக்காட்டாநின்று மனதிலேகொலைத்தொழிலினைத்த வஞ்சகத்தாளாய்ப் பாலோடுகலந்த நஞ்சினையூட்டினாற்போல வினியகுதலைச்சொல்லைக்கொண்டு உன்பகைவர்கெடுக்கப்படாத மேலானவல்லமையுனக்குநிற்பதெங்கேயென்றாள், அதைக்கேட்டசஞ்சோ னவளாசைவெறுக்கமாட்டாமலன்பின்மயக்கத்தினுன்மதிகெட்டு என்றலைமயிரிலே நிற்பதென்றானென்க. (௩௩)

முதிர்சூலும்பெண்காதின்மொழியுநில்லாமுறையிலவள்
சதிர்சூழுமுதயத்தன் றெவ்வர்க்கெல்லாங் காட்டியபின்
பொதிர்சூழும்பின்னிரவின்பத்தன்னுள் பூமடிமே
லெதிர்சூழுங்கேடணரான் றஞ்சமயிரீர்த் திமிழ்த்தனரோ.

உரை.—முற்றியகருப்பமும் பெண்காதிலேவைத்தசொல்லு முடனேவெளிவாராமலில்லாதென்றமுறையே [illegible]வனுஞ் சூரியனுதயத்திற் பகைவர்கிட்டப்போய்ச் சஞ்சோன் சொன்னதெல்லாவற்றையுஞ் சொல்லிக்காட்டினாள், [illegible]பின்பு சஞ்சோன்முறையின்படி யிராவிலே யவளண்[illegible]

வந்தினிதாயவள்பூமடிமேல்வருங்கேடணராமற் றாங்காதிற்ப்ப் பகைவர்வந்து அவன்றலைமயிரறுத் தவனைக்கட்டினனென்க. (௩௪)

மின்னினெனவெரிக்கண்விழித்தியாக்கை விடறேற்றா
னுன்னினான்கொலைநட்பில்வஞ்சித்தானென் றுளத்தெஞ்சித்
துன்னினார்பழம்பழியாருவப்பிலார்த்துச் சுடுநகைச்சொற்
பன்னினார்விழிகுடைந்தார்பன்னாட்கோறச் சிறைவைத்தார்.

உரை.—அங்ஙனந் தலைமயிருமறுத் தவனையுங்கட்டிப் பகைவரின்னம்பயந்தொளியாநிற்ப மேகமிடித்தற்கு மின்னினாற்போலச் சஞ்சோன் றன்னெரிக்கண்ணைவிழித்து மயிரில்லாமையால் வலியுமின்றிக் கட்டினகயிற்றினையறுக்கமாட்டாம லிவனென்னைக்கொல்லநினைத்தானே நட்பிற்குவஞ்சனைசெய்தானேயென்று மனதிலேநொந்து மெலியாநிற்பதைக்கண் டொளித்திருந்த பழம்பழியுடையபீலித்தேயர்புறப்பட்டு அவன்மேன்மொய்த்துமண்டி யுவந்தார்த்து நகையாகச் சுடுங்கொடியசொல்லால்வைது அவனிருகண்ணைப்பிடுங்கிக் கொடுமைமிக நெடுநாளிற் கொல்லும்படி யவனைச்சிறைச்சாலையில்வைத்தாரென்க. (௩௫)

பன்னாளிற்பன்னகையிற்பழியினாசைப் பற்றமர்ந்த [து
பின்னாளிற்பகைத்தனநாடொருப்பட்டொன்னார்பெரிதுவந்
முன்னாளிற்செய்தவோர்மண்டபத்தில்வைகிறுக்கொணர்கெ
ன் [தான்.
றன்னாளிற்றிறஞ்சிகையோடுடைச்சஞ்சோனு மாங்கடைந்

உரை.—அங்ஙனம் பலநாளிலேபலநகைசெய்து தம்பழியாசைதீர்ந்தபின்பு சூழ்ப்பகைத்தநாடெல்லாரு மொருங்குடன்கூடிப்பெரிதுவந்து மிக்கவிசாலத்து முன்செய்திருந்தவோர்மண்டபத்திலிருந்து தம்முன்னேயவனைக்கொண்டுவரச்சொல்லி யந்நாளிலேதலைமயிரும்வளர்ந்து வல்லமையுமடைந்திருந்தசஞ்சோ னங்கேவந்தடைந்தானென்க. (௩௬)

மண்கவிழ்ந்தவானமெனவளைந்தமாமை மண்டபத்தி
[illegible]கவிழ்ந்தசிகரந்தாங்கடுத்தவிருபொற் கம்பமிடை [ன்

கண்கழிந்தசிகைத்திறத்தோனிற்பநக்குக் கதங்காட்டி
விண்கழிந்ததெய்வமனையின்றேகாட்டுன் மிடலென்றார்.

உரை. — எல்லாருங்கூடிநின்ற பெரியமண்டபமெங்ஙண மிருந்ததென்னிற் பூவுலகின்மேல் வானங்கவிழ்ந்ததுபோல வழகிதாகவெழுதிய மண்டபத்தின்மேற் கவிழ்ந்தசிகரத்தை நடுவிலொன்றோடொன்று நெருங்கிவைத்தவிருபொற்றூண்டாங்கா நின்றன, எல்லாருக்கு நடுவினிற்கும்படி யத்தூண்களண்டையிற் கண்ணில்லாமல்வளர்ந்தமயிரால் வல்லமையின்மிக்கசஞ்சோனிற்பப் பீலித்தேயர் மயிர்வளர்ந்தகுட்சியைப்பாராமற் கோபத்தோடவனை நகைத்து வானுலகினின்றிழிந்த தெய்வமொத்தவனே யிப்பொழுதுன்வல்லமை காட்டுவாயாகவென்றென்க. (௩௭)

பகைவிளைத்தவினையுதைப்பநிற்பாருண்டோ பாரிலெ
னச் [த்து
சிகைவிளைத்திறமிக்கோனிருதூண்டன்கைத் திறத்தொடி
நகைவிளைத்தமேற்சிகரம்வீழ்த்தியெண்ணின் னள்ளரொடு
மிகைவிளைத்தானுந்தன்வினைபட்டொன்றார் வென்றொழிந்
தான்.

உரை. — பீலித்தேயர் நகைத்துரைத்ததற்குச் சஞ்சோன் மறுமொழிசொல்லிப் பகைவிளைதற்குக் காரணமாகியதன் றீவினை யொருவனையுதைக்குங்காலத்து விழாமனிற்கும்படி வல்லவரீங்குண்டோவென்றுசொல்லி வளர்ந்தமயிரோடு வலியின்மிக்கோனாகி முற்சொன்னவிருதூண்களைத் தன்கையாற்றழுவியசைத்தொடித்து நகைவேலையா யவற்றின்மேனின்றசிகரத்தையும்வீழ்த்தி யெண்ணப்படாத பகைவரையுமொருப்படக்கொன்று தானுந்தனக்குவருத்தம்விளைவித்த தன்றீவினையுட்பட்டுத் தன்பகைவரை வென்றவளவிலே தானுமடிந்துசெத்தானென்க. (௩௮)

இத்திறத்திலிவையெல்லாமிந்நாட்டிவ்வூரிடத்தாகி
மெய்த்திறத்திற்கடவுணலம்விளங்கிற்றென்ன விண்ணவன்ற
லைகத்திறத்திற்றொழுதுநிற்பவன்றார் கனிந்தெழுந் [ல்
மைத்திறத்திற்சலந்தமகிட்காசைமூதூர் மருவுகின்றார்.

உரை.—இங்ஙனமிவையெல்லாமிந்நாட்டிலிவ்வூரினடந்து தப்பாதவல்லமையுடையநாதன்றன்மை விளங்கினதென்றவானவனாகிய அறஞ்சயன்சொல்லித் தேவதிருக்குமாரன் பாதத்தைக் கைகூப்பித்தொழாநிற்ப மரியுஞ்சூசையுமகிழ்ந்தெழுந்துபோய் மேகத்துட்கலந் துயர்ந்தமதிலுள்ள காசையென்னுமாநகரை மருவிச்சேர்ந்தாரென்க. (௩௯)

வேறு.

திலங்குன்றுநிழறேன்மலர்பூப்பநீர்ப்
புலங்குன்றுமழைபொய்யிலதூவமே
லலங்குன்றுநகர்நாடுநயந்தெழ
வலங்குன்றுதவர்மாநகரெய்தினார்.

உரை.—அங்ஙனங் குறையாதவல்லமையுடையமரியுஞ் சூசையுந் திருக்குமாரனையேந்திக்கொண்டு அந்நாட்டிலுள்ள சோலைகள்குறையாதநிழல்தந்து தேனைப்பொழிந்தமலரைப் பூப்பவு நீர்ச்செல்வங்குறையாமற் பொய்யாமழைபெய்யவு மேலானநன்மைநிறைந்த வந்நகருமந்நாடுங் களிகூர்ந்தோங்கவுங் காசைமாநகரையடைந்தாரென்க. (௪0)

புறத்துறைப்புலம்போய்நகர்வாயிலோர்
திறத்துறைப்புலம்புக்கனர்தேர்ந்தநூ
லுறத்துறைப்புலமுங்கடந்துண்ணகர்க்
கறத்துறைப்புலமாயினரெய்தினார்.

உரை.—அங்ஙன நல்லறத்தின்றுறையாயினமூவரு நகர்ப்புறக்காவலிடங்களும் வாசல்காத்த திறத்தோரிருந்தவிடமும் பலநூல்களைப்படிப்பிக்குமிடங்களுங் கடந்து நடுநகரிற்சேர்த்தாரென்க. (௪௧)

வேலைமாமணிப்பீடிகைவீதியுஞ்
சாலைபூம்பலகைவீதியுந்தாண்டிநற்
பாலையாழிசைபாடினர்வீதியுண்
மாலைமாடத்தழுங்குரற்கேட்டனர்.

உரை. — நம்பி நகர்சேர்ந்தபின்பு கடல்தரும்பலமணிவிற்கும் கடையின்வீதியும் பலபூப்புகைமண்டியவீதியுங் கடந்து நால்வகைவீணைக்குரற்கிசையாகப் பாடினரிருக்கும்வீதியிற் போகையி லழகியமாடத்தினின் றழுமோசைபுறப்படக் கேட்டானென்க. (௪௨)

திரிசுமந்திலதீபமொத்தாவிபோ
யரிசுமந்தவணைக்கிடந்தன்னைசூழ்
வரிசுமந்தவிளமயின்மானவந்
தெரிசுமந்தகணாரழுதேங்கினார்.

உரை. — அங்கேகேட்ட வழுகைக்குரலேதென்னிற் றிரியிழந் தவித்தவிளக்குப்போல வுயிர்போய்ச் சிங்கங்கள்சுமந்த மெத்தைமேற் செத்துக்கிடந்ததாயைச் சூழவெழுதியதோகையுடைய விளமயில்கள் கிடந்தாற்போல வைந்திளம்பெண் மக்கள் சிவந்தகண்ணாலழு தேங்காநின்றாரென்க. (௪௩)

ஆங்குநானநெய்ப்பூவளகங்கெட
வீங்கும்நாயினிலத்தில்விழுந்தடித்
தேங்குமோதையைக்கேட்டவினர்க்கொடி
யோங்குகுசையுளத்திலிரங்கினான்.

உரை. — அங்ஙன மவ்வைந்திளமங்கைய ரங்கே நானநெய்பூசினதம்பூங்கூந்தல் சிதறிக்குலைந்துகெடும்படி யடைந்ததுக்கமிகுதியா னிலத்தில்விழுந்தடித் தொலியெழமோதி யேங்கி நொந்தழுமோசையைக்கேட்ட பூங்கொடியேந்திய குசை தன்மனத்திரங்கினானென்க. (௪௪)

கொம்பிலாக்கொடிபோவிளங்கோதையார்
பம்பியார்த்தழும்பாசறைநோக்கென
நம்பிநாதனைவேண்டலினல்லுயி
ரெம்பிரானிடுமேவவின்மீண்டதே.

உரை. — அங்ஙன மனதிலிரங்கின நம்பியாகியகுசை திருக்குமாரனைப்பார்த்துச் சொல்வான்: கொழுகொம்பிழந்துதுவ்

ளும் பூங்கொடிபோலத் தாயிழந்திவ்விளமங்கையர் வலிதாய் விம்மியழும்பெருந்துயரை யிரக்கம்புரிந்து நோக்காயோ வென்று நாதனைவேண்டினவளவிலே யெம்பிரானுடையதிருக் குமாரன்மனமிரங்கி யேவினதனுற் பிரிந்தவுயிர் மீண்டு விட்டவுடலுட் புகுந்ததென்க. (௪௫)

தாயெழுந்துவரந்தருகைபெறு
தாயெழுந்தவியப்பிலனைவருந்
தூயெழுந்தகளிப்பொடு துள்ளிவான்
மீயெழுந்தவிமலனைவாழ்த்தினார்.

உரை.—அங்ஙனஞ் செத்துக்கிடந்ததா யுயிர்பெற்றெழுந்தவளவிலே யவ்வரந்தந்தகை யின்னதென்றறியாமன் மிகவு மதிசயித் தெல்லாருமனநிறைந்தெழுந்தகளிகூர்ந் துயர்வான்மீதானநாதனைத் தொழுதுவாழ்த்தினாரென்க. (௪௬)

விண்ணுளோர்பணிவேலையைக்கொள்பவர்
மண்ணுளோர்மிடிமாண்புறவந்நகர்க்
கண்ணுளோர்வறியோரெனக்கையிரந்
தெண்ணுளோர்பகல்மூன்றிருந்தாரரோ.

உரை.—அதெல்லாமாயபின்பு பதினாயிரம்வானவர்விடாமற்சூழ்ந்து செய்யும்பணியூழியத்தைக்கொள்ளுந் தகவோராயினு மனிதரடைந்ததாரித்திரம் பெருமைகொள்ளும்படி தாமேயந்நகரிடத்து வறியோர்போலக் கையேந்தியிரந்துமூன்றுநாளிருந்தாரென்க. (௪௭)

வருந்திக்கையொடுகால்வழங்காதனள்
பொருந்திக்கைக்கொடையுய்த்தவர்பூமுகந்
திருந்தித்தீட்டியதேவருட்கண்டெனே
யிருந்திற்றுற்றமருந்திலையோவென்றாள்.

உரை.—அங்ஙன மவரிரந்துவருகையிற் கையுங்கால்வழங்காமல் வருந்தாநின்றவொருத்தி யருட்புரிந் தவர்க்கீகைந்தவளவிலே யவர்பூமுகத்திலழகிதாகவெழுதப்பட்ட தேவ

வருளின்சாயலைக் கண்டமையா லவரறியாத்துண்டோவென் றெண்ணி யென்னோயைத்தீர்க்கு மருந்தில்லையோவென்றா ளென்க. (சஅ)

அணங்குதேவமகன்முகத்தாறுமென்
றணங்குபேயுறவார்தவத்தோனறைந்
தணங்குதீர்ந்தவள்வாய்ப்புகழ்க்கஞ்சின
ரணங்குமின்னெனவாங்கொளித்தாரரோ.

உரை.— அவள்சொன்னதைக்கேட்டுப் பேயினமஞ்சுதற் குக்காரணமாக நிறைந்ததவத்தையுடையகுருசை மறுமொழி சொல்லி யிவ்வுலகிலொருபெண் மகனைப்பெற்றநாதன் றிரு முகத்தின்முன்னே யுன்னோயாறுமென்றான், என்றவுடனே கையுங்காலும் வழங்கும்படி நோயெல்லாந்தீர்ந்ததனா லவ ள்மகிழ்ந் தவனை வாழ்த்திச்சொல்லும் புகழ்ச்சிக்கஞ்சினாற் போல விரைந்தொல்கி மேகத்தொளித்த மின்னல்கள்போல வவருமொளித்தாரென்க. (சக)

மாலைவாய்மணம்போலவும்வாசபூஞ்
சோலைவாய்நிழல்போலவுந்தூயறச்
சாலைவாயினர்தங்கியமுப்பகற்
காலைவாய்த்ததுகாசறக்காசையே.

உரை. — அங்ஙனம் பூந்தொடைமாலை வாசனைவிட்டது போலவு மணமலர்பூத்தசோலை நிழலைச்செய்ததுபோலவு ந ல்லறச்சாலையொத்தவாயையுடைய மூவரு மங்கேதரித்த மூ ன்றுநாட்காலத்துச் செய்ததன்மையாற் குறையொன்றின்றி மாட்சிமைநிறைந்தது காசைமாநகரென்க. (ருய)

காசைசேர்படல முற்றும்.

ஆகப்படலம்-௰எ-இ-விருத்தம்

௲எ௱உ.

—◦◦◦◦◦◦◦—

பதினெட்டாவது.

சீனயிமாமலைகாண் படலம்.

வேறு.

கோபுரமணியொளி குன்றப்பேரகழ்
நூபுரம்புலம்பமேற் கொடிநுடங்கநீண்
மாபுரஞ்சிறுமையின் வாடப்போயினர்
மீபுரக்குடியென மாட்சிமேன்மையார்.

உரை.—அங்ஙனங் காசைமாபுரத்தின் மூன்றுநாளிருந்த பின்னர் வானத்துள்ள பொன்னகர்க்குடியொப்ப மாட்சியின்மேன்பாடுடைய மரியுஞ் சூசையுந் தேவதிருக்குமாரனை யேந்தி யீராயாயிரம்வானவர்புடையில்வர வங்கிருந்து போகையி னுழைந்தகோபுரவாயிற் பதித்தமணிகள்தம்மொளிகுறைபவு மதிலடிவைத்த வெள்ளிச்சிலம்பொத் தகன்றபேரகழலைந்துபுலம்பவு மாடங்கடோறும் விரித்தகொடிகள் துவண்டுநுடங்கவு மம்மாநகரெல்லாஞ் சிறுமைகொண்டுவாடவு மதைவிட்டகன்றுபோனாரென்க. (க)

கொன்றெளித்தெழுதிய தெனநற்கொள்கையார்
மின்றெளித்தெழுதிய செல்வம்விட்டெனப்
பொன்றெளித்தெழுதிய புரமுநாடும்விட்
டின்றெளித்தெழுதிய விவரன்றேகினர்.

உரை.—அங்ஙனமொளிமுகங்காட்டி யொல்கியொழியு மின்னலையொத்த பூவுலகின்செல்வங்களை வீணேயெழுதப்ப [illegible]கன் றுயர்ந்தகுணத்தோ ரவற்றை யொருங்குவிட் [illegible] கொண்டாற்போல வினிதாயெழுதப்பட்ட மேன்

மையுடையவிவரு மழகிதாகப் பொன்னாலலங்கரித்த வந்நக ரு மந்நாடும்விட்டுக் குறிஞ்சிநிலத்தைநோக்கிப் போனாரெ ன்க. (௨)

சூழ்விளையேனலும் பரியுந்தோரையுங்
கூழ்விளைகுலுத்தமு மிறுங்குங்கோத்திரு
தீழ்விளைதினைத்தபழ் காவநிங்குராய்க்
காழ்விளைபழுவமுங் கடந்துபோயினார்.

உரை.—குறிஞ்சிச்சார்பிற் சூழவிளைந்ததினையும் பருத்தியு மலைநெல்லுங் கூழாகுதற்குரிய கொள்ளுஞ் சோளமும் வரகு மிவையெல்லா மொழுங்குபட நிரைநிரையாய் விளைந்தப லகொல்லைகளைக்கடந்த பின்பு வயிரம்பாய்ந்த பெருமரத்து யர்ந்தகாட்டையுங் கடந்துபோனாரென்க. (௩)

நறவுசேர்பொழில்களு நாரையஞ்சமோ
டுறவுசேர்தடங்களு முவந்தவோகையின்
றுறவுசேர்மடங்களுந் துணைதணப்பரும்
புறவுசேர்வனங்களுங் கடந்துபோயினார்.

உரை.—அப்புறம்போகையில் வாசனைபொழிந்த சோலை கள்பலவு நாரைகளு மன்னங்களு மொருப்படவிளையாடின தடாகங்களுந் தவமேயின்பமென்று வந்ததுறவோரிருக்கும் பள்ளிகளுந் தந்துணைபிரியாத புறாக்கள்திரியும்வனங்களு மி வையெல்லாங்கடந்து போனாரென்க. (௪)

பூணெறியொளியொடு புடைவிண்ணோர்வர
நீணெறிகடந்துபோய் நீண்டநெற்றியாற்
சேணெறிதவழ்மலை செல்லச்சேர்ந்திரு
கோணெறியும்பர்வந் தெதிர்கொண்டாரரோ.

உரை.—அங்ஙன மணிந்தபூணொளிபோலச் சூழிருமருங் கில் விளங்கியவுருவங்காட்டி வானவர்வரவே நெடுவழிகடந் துயர்ந்தெழுந்தவுச்சியோ டுயர்வானத்திற்றவழு மலையைக்கி ட்டிச்சென்றவளவிலே யிருமீனைப்பச்சேர்ந் திருவானவர் வந்தெதிர்கொண்டாரென்க. (௫)

பொன்னினீர்மிளிர்திருப் புதல்வன்றாளினை
மின்னினீரவர்தொழ வீழ்ந்துகுசையுள்
முன்னிநீரவர்சொன்மி னுற்றதென்றலுந்
துன்னிநீர்ச்சட்சதன் றொழுதுசொற்றினான்.

உரை.— அங்ஙன மெதிர்வந்தவிருவானவர் பொன்னோடொப்ப விளங்கியதிருக்குமாரன்பாதத்தைவணங்கி மின்னல்போல விருவரும் விழுந்தபின்பு குசையிதேதென்றெண்ணி நீர்யாரென்றும் வந்ததுசொன்மினென்றுங் கேட்டவளவிலே யவருள்ளொருவன் சட்சதனென்பான் வணக்கத்தோடுமருவி மறுமொழிசொன்னானென்க. (௬)

திரைநிரைமணிகொழித் தொளிசெய்சென்செலும்
வரைநிரைவளர்நலங் காக்கவான்றொழும்
விரைநிரைமலருரு வேய்த்தவிப்பிரா
அரைநிரைவதித்தநா மென்னவோதினான்.

உரை.—சட்சதன்மறுமொழி யெங்ஙனஞ்சொன்னானென்னில் உச்சிநின்றிழியுமருவி நிரையிற் பலமணிகொழித்து விளங்கி வானுயர்செல்லுமிம்மலையிடத்து நிரைத்துவகுத்த செல்வங்களைக்காக்கும்படி வானுலகில் வணங்கப்பட்டிங்கவதரித்து வாசனைநிரையின் மலர்ந்தபூவொப்ப மனுவுருவெடுத்தவிக்கடவுளேவியமுறையி லிம்மலையிருப்பவர் நாமென்றுசொன்னானென்க. (௭)

எம்பரநாயக னேவலானில
கம்பரநான்கையு மமரர்காத்தவி
தும்பரவிம்மலைக் குரிமையாதெனுப்
பம்பரவளன்சொல் வமரன்பன்னினான்.

உரை.—அதைக்கேட்டகுசை யெம்பரமநாதனேவலினுலகிலுள்ளநாற்றிசையும் வானவர் காவல்செய்திருக்கையிலுயர்ந்தவிம்மலையிடத்து விசேடமேதென்று மிகுந்தவாசையோடு குசைகேட்கச் சட்சதன் மறுமொழிசொன்னானென்க. (௮)

பானயினுருக்கொடு பரமனெய்திய
கானயில்மலர்முடிக் காயகாட்சியான்
மீனயில்வானினு மிகப்புகழ்ந்தன
சீனயிமாமலைச் சிறப்பிஃதாமரோ.

உரை.—மறுத்துச் சட்சதன்சொன்னதேதென்னிற் சூரியனுருவங்காட்டி யாண்டவனெழுந்தருளி வாசம்பொழிந்த மலரைப்பூத்த விம்மலைமுடியின்மேலிருந்து தந்தவரியகாட்சியினா லொளிமீனவிழும் வானுலகத்தினு மிகவும்புகழப்பட்ட சீனயிமாமலைச் சிறப்பிதென்றானென்க. (௯)

தனத்திடையெழுத்தென ஞானத்தன்மையான்
மனத்திடையெழுதிய மறையினூல்பினர்
கனத்திடையொலியெழக் கல்லின்றீட்டிய
புனத்திடைகுளிர்மலைப் பொலிவிதாமரோ.

உரை.—ஆண்டவ னம்மலைமுடிமேற்றந்தகாட்சியைச் சட்சதன்வகுப்பறத்துரைப்பத்துடங்கினானாகையின் முன்னாளிலே பொற்றகட்டெழுதினாற்போல வவனவன் மனதிலே ஞானத்தின்றன்மையா லெழுதியிருந்தவேதநூல் பின்னாளிலே மேகமுழக்கத்தோடு கல்லின்மேலெழுதப்பட்ட திடமாகையில் விழுநீரருவிமிகுதியான் மிகக்குளிர்ச்சிபெற்ற பெருமலையிதுவேயென்க. (௰)

ஏர்கெழுமணிவள ரெசித்துநீக்கலிற்
கார்கெழுகுவட்டுவான் கலந்தவிவ்வரை
நேர்கெழுயூதர்தந் நிரைத்தசேனைகள்
பார்கெழுவணியெனப் பரப்பிநின்றவே.

உரை.—யூதர்முன்னாளிலே யழகியமணியால் வளமைபெற்ற வெசித்துநாட்டைவிட்டுவருகையின் மேகஞ்சூழ்ந்தவுச்சியோடு வான்மேற்கலந்த விம்மலையடிநேராகநிரைத் [illegible] வவர்பெருஞ்சேனைகள் பூவுலகிற்கோராபரணம்போல [illegible] பரப்பிநின்றனவென்க. (௰௧)

தேனிமிர்தொத்தணி திமிசஞ்சாந்தமும்
வானிமிர்கோட்டணி வகுத்தமால்வரை
மேனிமிர்நாயகன் விளிப்பயூதர்தங்
கோனிமிர்மோயிசன் குவட்டிலேறினான்.

உரை.—அங்ஙன மிம்மலையடியில் யூதர்சேனைகளிருக்கையிற் கொத்துக்கொத்தாய் மதுமலரணிந்த வேங்கையுஞ் சந்தனமும் வானத்துயர்ந்தமுடிக்கணியாக நிரைத்துவைத்த விம்மலைமேலெழுந்தருளினநாத னழைத்தவேவலினால் யூதருட் பெருஞ்சீர்ச்செங்கோற்செலுத்தாநின்ற மோயிசனென்பவன் மலையினுச்சியேறினானென்க. (௰௨)

வேறு.

தோணிகந்தாள்வானிறைவனேவல்கொண்டக் குலக்
கோமான்
சேணிகந்தான்சேண்சென்றகுன்றத்துச்சி செல்லுகின்றா
னாணிகந்தான்றுயிலிகந்தான்வானோரொத்தாங் குறைந்தன
கான்
மாணிகந்தார்மனம்போலவிருண்டியாவு மருண்டனவே.

உரை.—அங்ஙன நீதிக்கோல்வளைவின்றி யுலகங்கள்யாவையுமாளும் வானுலகாண்டவனிட்டவேவலைக்கொண்டு யூதருக்கரசனாகியமோயிச னெடுவழிகடந்து வான்சென்றுயர்ந்த விம்மலையுச்சியிற்சென்றான், சென்றவளவிலே யுண்ணாமலுந் தூங்காமலும் வானவரோடொருவனைப்போல வங்கேயிருந்தபோது மாட்சிமையில்லார்மனத்தைப்போல வெங்குமெல்லா மிருண்டுமயங்காநின்றனவென்க. (௰௩)

கோடொளிப்பவெழினியெனவெழிலிமொய்ப்பக் கு
க்கிரவிச்
[illegible]ப்பவிராவன்னவிருள்சூழ்மண்டித் திரண்டவிரு
[illegible]ளிப்பவிளக்கிட்டதேபோன்மின்னி யெரிவாய்மின்
[illegible]ப்பவொல்கியிடித்துலகமெல்லா மொலித்தனவே.

உரை.— அங்கே மலைமேன் மோயீசன் சென்றவுடனே ம
லையினுச்சி யொளிக்கும்படி திரைச்சீலையிட்டதுபோல மே
கங்கள் சூழ மொய்த்தமையான் மேற்றிசைசென்ற சூரியன்
றன் னொளிவடிவையொளித்துவந்தவிரவுபோல விருளுமண்
டிப்பரந்தது, பரந்தவிருளை நீக்கப் பலவிளக்கிட்டாற்போல
மின்னி யெரிவாய்காட்டித் தோன்றினமின்று மேகத்துள்
ளொளித் திடியிடித் திடைவிடாமையா லுலகமெல்லாமுழங்
கிற்றென்க. (௰௪)

புழுங்கியவாயெரிசெந்தீப்புரிசைசூழ்ந்தாற்போன்றோ
யாத்
தழுங்கியவாய்முகின்மின்னியெண்ணெந்நாளுந் தாழெவரு
மழுங்கியவாய்மெலிந்தஞ்சவிறைவன்றாட்சேர்ந் தார்த்தமிர்
தம் [ல்.
விழுங்கியவாய்மோயிசனேவாழ்ந்தவண்ணம் விளம்பரிதா

உரை.— அங்ஙனம் வாய்சினந்தெரிந்த செந்தீக்கோட்
டையாகச் சூழவளைத்தாற்போல வோய்வின்றிமுழங்கினமே
கங்கள்மின்னுநிற்ப நாற்பதுநாளுங் கீழேநின்றவரெல்லாரு
ம் வருந்தி மனமெலிந்தஞ்சியிருக்கையி லாண்டவன்றிருவ
டிசேர்ந்தமோயிசனேவ்வளிற் றேவமிர்தத்தை நிறையவுண்
டவனுய்மகிழ்ந்து வாழ்ந்ததன்மையை விரித்துரைப்பரிதெ
ன்க. (௰௫)

கண்டகாவினியனவுமெவர்க்குங்காண்டற் கரியனவு
முண்டகாலங்கண்ணுண்டவின்ப முயர்வீட்டைக்
கொண்டகாலதற்குவமைகுணிப்பரல்லாற் கொங்கலர்க்கோல்
விண்டகால்வரம்பூண்டோய்மதியாரிங்கண் மேதினியார்.

உரை.— அங்ஙனந் திருவடியடைந்தமோயிசன்காணும்ப
டி யெவர்க்குமரிதாய்க்கண்டபின்பு பேரின்பத்தைப்பயக்கு
ங்காட்சியைக்கண்டான், கண்டவற்றைமனதிலுண்டபோ த
வனங்கே நுகர்ந்தவின்பத்தின் றன்மைக் கோருவமை மனித
ர்நினைக்கும்படி பரமகதிவீட்டிற் கவர்சேர்ந்தபின்பு கூடு

மொழியப் பூவுலகிலிருக்குமளவு மதிக்கமாட்டார், வாசம்பூங் கொடி யுன்னையின் மலர்ந்தவளவிலே மட்டிலவரங்களை யடைந்தணிந்தருசையேயென்க. (௰௬)

முறைகெழுநற்கேள்வியினாற்புலமைமிக்கமோயிசனுங்
குறைகெழுநற்சனத்துலகங்கடந்துநிற்ப வொளியணிவான்
றுறைகெழுநற்காட்சியினோடின்பப்பவ்வத் தோய்ந்துவப்ப
மறைகெழுநற்பயனுணர்த்தவிறைவனிச்சொல் வழங்கினனால்.

உரை.— அங்ஙன நன்முறைபற்றிய கேள்வியா லடைந்த நூலெல்லாங்கடந்த வுணர்வின்மிக்கமோயிச னம்மலைமுடி மேற் றனிபெய் மேகமண்டலங்கடந்திருந் தழகணியாக வொளிநிலமாகிய வானத்தின் றுறையில் வழங்கியகாட்சியுமடைந்து நிறைபேரின்பக்கடலின்முழுகிக் களிகூர்ந்திருந்த வளவிலே வேதப்பயனை யுணர்த்துந்தந்த நாத னிவற்றைக் [illegible]னென்க. (௰௭)

பல்லுயிரைவியவரெனப்படைத்தபின்னர் பார்த்திபர்போ
னல்லுயிரையடைந்தமனுக்குலத்தோராக்கி நல்வினையும்
புல்லுயிரையடும்வினையுமறிந்திரண்டிற் புலன்றேற
வல்லுயிரையீந்துரிவேண்டுதல்வேண்டாமை வகுத்தனனே.

உரை.— ஆண்டவன் மோயிசற்குரைத்ததேதென்னில் மனிதரொழியப் பூவுலகுள்ளபல்லுயிர்களை மனிதர்க்கேவல்செய்வோர்போல ஊழியஞ்செய்யும்படி நானேபடைத்தபின்னரவ்வுயிர்களையாளும்படி யரசர்போல நல்லுயிர்பெற்றமனுக்குலத்தோரையுளவாக்கி நல்வினையும் புல்லறிவாளருயிரைக்கொல்லுந்தீவினையுமறிந் தவ்விருவினையுட் டீயவைநீக்கி நல்லவையடையும்படி யுளந்தேறுதற்கு வல்லமையுந்தந்து அதற்குரிதாய்நினைத்தவற்றை வேண்டுமென்பவும் வேண்டாமென்பவும் வல்லமனத்தைக்கொடுத்தேனென்க. (௰௮)

[illegible]னைத்தெழுதிவைத்ததெனவுறுஞானத் தகுதியினான்
[illegible]தெழுதிவைத்தமறைமறையத்தீமை மல்கியதாற்
[illegible]தெழுதிவைத்தபினவொத்தவாழ்க்கை காதலித்துப் [ர்.
[illegible]தெழுதிவைத்தபொருளொத்தவ்வேதம்புறத்தொழிந்தா

உரை.—நானேபொற்றகட்டெழுதினாற்போல ஞானமென்னுமெழுத்தினான் மனிதர்மனத்தி லவரையுண்டாக்கின பொழுதே யெழுதிவைத்தவேதம் பின்புமறையும்படி யவர் செய்தபாவங்கள் மிகுந்ததனால் மேகத்தின்மேலெழுதப்பட்டமின்போலொளிதந்தொழியுமிப்பூவுலகின்வாழ்க்கை விரும்பி மலைநின்றிழியு மருவிமணல்மேலெழுதிய கல்விப்பொருளழிந்ததுபோ லவ்வேதநூலழியும்படி யதைவிட்டொழிந்தாரென்க. (௰௧)

மருள்மொய்ப்பத்தீவினையுமிருளுமொய்த்து மனுக்குலத்தோ [ராப்
ரிருள்மொய்ப்பமனத்தெழுதிவைத்தநுண்மா ணெழுத்துண
பொருள்மொய்ப்பத்திரிந்தநீதோகுருட்டர்வீழ்வர் புதவிலென [ன்றான்.
வருள்மொய்ப்பக்கல்விடையம்மறையைத்தீட்டி யளிப்பவே

உரை.—அங்ஙன மயக்கமிகுதியாற் பாவங்களு மந்தகாரத்தினிருளுமொய்த்து மொய்த்தவிருளாகியவக்கியானத்தான் மனிதர்தம்மனதிலே நுண்மையாகவெழுதப்பட்ட வேதநூலெழுத்துக்கண்டுபிடிக்கமாட்டாமற் செல்வப்பொருள்களைமாத்திரந்தேடி யக்கியானக்குருட்டினானோடாறுமையோ நரகத்திலேவிழுகின்றாரென்று நான்றயைமிகும்படி யவ்வேதநூலைக் கல்லின்மேலெழுதித்தருவேனென்றாண்டவனென்க. (௨௰)

மின்னல்லாவிகர்ப்பரிதோரெழுத்துத்தீட்டி விதித்திருகல்
லென்னல்லாவிறைமையுளாருமக்கில்லரவீ ரெனமெய்மை
தன்னல்லாற்சாட்சிவையீர்திருநாளாடித் தவிர்கில்லீர்
மன்னல்லாரணமிதுவென்றிருகல்கொள்மூவ் வாசகமே.

உரை.—அங்ஙனநாதன் சொன்னவளவிலே மின்னொப்பொழிய வுவமையில்லா தழகியதோரெழுத்தெழுதியவிரண்டுகல்லைக்கொடுத்தான், நிலைகொண்டநல்வேதமாக முதற்க ல்விலேமூன்றுவாசகமெழுதப்பட்டன, அவற்றுண் மு

வது: என்னையொழியத் தேவத்துவத்தையுடையோ னென்று வேறொருவரு முமக்கில்லாதேபோவதாக. ௨-வது. ஆணையைக்கொண்டு மெய்ப்பொருட்கொழியப்பொய்ப்பொருட்கென்னைச் சாட்சிவையாதிருப்பீராக. ௩-வது. என்னையாராதனைசெய்யும்படி குறித்த திருநாட்களைக்கொண்டாடத் தவிராதிருப்பீராக. இம்மூன்றுங்கடவுளைநோக்கி முதற்கல்லிலே யெழுதியவேதவிதிகளென்க. (௨௧)

தந்தைதாய்வணங்குமினீர்கொலையேசெய்யீர் தவிர்காம
நிந்தையாயூடில்வீர்கரவீர்போய்யீர் நிலைப்பிறனில்
சிந்தையாயிரீர்பிறர்கைப்பொருளைவெஃகீர் நீங்கிதுவென்
றெந்தையாய்ந்திரண்டாங்கல்தீட்டிவைத்த வேழ்விதியே.

உரை.—இரண்டாங்கல்லிலோவென்னி லேழுவாசகமெழுதப்பட்டன, அவற்றுண் முதலாவது: பிதாவையுமாதாவையுஞ் சங்கித்திருப்பீராக. ௨-வது. கொலைசெய்யாதிருப்பீராக. ௩-வது. தன்றாரமொழிந்துதவிர்ந்தகாம நிந்தையென்று புணராதிருப்பீராக. ௪-வது. களவுசெய்யாதிருப்பீராக. ௫-வது. பொய்யைச்சொல்லா திருப்பீராக. ௬-வது. பிறர்தாரத்தைவிரும்பாதிருப்பீராக. ௭-வது. பிறர்கைப்பொருளை யபேட்சியாதிருப்பீராக. இவையேழு மனிதர்தம்மைநோக்கிச்செய்கடன்முறைகளாக விரண்டாங்கல்லிலெழுதிய வேதவிதிகளென்க. (௨௨)

மின்முகத்துப்பொறித்தவணியிருகல்லேந்தி வெஞ்சுடர்போ
னன்முகத்துமோயிசன்வில்வீசிவெற்பின் னயந்திழிந்தான்
புன்முகத்துமனுமகனிந்நாதனந்நாற் புரிந்தமையாற்
றன்முகத்துத்தாட்பணியவுற்றதென்றான் சட்சதனே.

உரை.— அங்ஙனம் பத்துவாசகமாக மின்சாயலினழகு பெறவன்றெழுதிய வவ்விருகல்லையாண்டவன்றரக் கையிலேந்திச் சூரியன்போல மோயிசன்றன்முகத்தொளியைவீசி யம்மலையுச்சியினின் றுளமகிழ்ந்திறங்கினான். இக்காலத் துங்களிடத்துப் புன்முகங்காட்டி மனுமகனுயவிக்கடவுடானே ய

க்காலத் தவ்வேதநூலைவிதித்தவனாகியி லவன்றிருமுகத்திற்
சென்று மலர்ப்பாதத்தைவணங்கவந்தோமென்றான் சட்சத
னாகியவானவனென்க. (௨௩)

வேறு.

பண்ணொன்றுபாடலொத்த பயனெலாமினிதிற்கேட்டுக்
கண்ணொன்றுமகனுந்தாயுங் கண்ணிமையொன்றிக்காத்த
மண்ணொன்றுடைம்பூங்கோலான் மகவினைவாழ்த்தியாரும்
விண்ணொன்றுவெற்புவேத வெற்பெனவணங்கிச்சேர்ந்தார்.

உரை.—அங்ஙனம் வீணையோடிசைபடப்பாடினாற்போலச் சட்சதன்சொன்னவுரைப்பயனெல்லாவற்றையு மினிதாய்க்கேட்டுத் தனக்கிருகண்களாகத் திருக்குமாரனையு மவனையீன்றபரமதாயையுந் தான்கண்ணிமைபாக வோம்பிக்காத்தவலங்கரித்தபூங்கொடியேந்தியகுசைமகிழ்ந்து திருக்குமாரனைவாழ்த்தி யொருங்குடன்கூடி வானத்தொன்றிவளர்ந்தமலையினடியிலே வேதமலையென்று வணக்கத்தோடுஞ்சேர்ந்தாரென்க. (௨௪)

நீர்தவழ்கழலிற்கஞ்ச நிரைத்தநீள்வாவியங்கண்
ணேர்தவழ்முகைகடண்டா திதிர்ந்தம்கனினிமைவெஃகி
வார்தவழ்முரசுவாட்டி வண்டொடுந்தேனுமார்க்குங்
கார்தவழ்சினைகணீண்ட காவிடைவதிந்துநின்றார்.

உரை.—சீனயிமாமலையடியிற்சேர்ந்து நீரிற்றவழு நெருப்புப்போல வொழுங்குபடச் செந்தாமரைமலர்ந்த நீண்டதடாகத்தப்புறத்தழகியவரும்புகள் விரித்த குளிர்ந்தபூந்தாதுமிழ்ந்த மதுவின்மதுரத்தைவிரும்பி வார்கட்டியமுரசொலியினு மாண்வண்டும் பெண்வண்டுமொய்த்து முழங்காநிற்ப மேகங்கள்தவழ்ந்துகுழு முயர்ந்தகொம்புகளை நீட்டியசோலையிடத்து வந்திருந்தாரென்க. (௨௫)

பாரெழுமடந்தையீன்ற படர்தருகைத்தாயாம்வான்
கார்செழுமுலைதழீய கரமெனச்சினைகணீட்டி

நீர்கொழுபாலுண்டப்பா னிழன்றந்தன்றாயைக்காக்க
வேர்கொழுகைத்தாய்நோக விகன்றெளியொளிக்குங்காவே.

உரை. — அவரங்கிருந்த வப்பூஞ்சோலைவனப் பெத்தன் மைத்தென்னிற் பூமியாகியமடந்தைபெற்ற மரங்களைவளர்த் த கைத்தாயென்ற வானமாகி யம்மரங்கள்வளர்ந்து கைத் தாயாகிய வானத்தின் முலையென்று மேகங்களைக் கையாற்ற முலினாற்போலக் கொம்புகளை மேகத்துள்ளேநீட்டி யம்மு லையாகியமேகங்கள்பொழிந்தபாலாகிய மழைநீருண்டு செ ல்வத்தோங்கியபின்பு தம்மைப்பெற்றதாயாகிய பூமியைக்கா த் ததற்குநிழலைச்செய்யும்பொருட்டுத் தம்மைவளர்த்தவழகி யகைத்தாயாகியவான மனநோகும்படி யதைப்பகைத்துவா னொளிதோன்றாதபடி மறைத்தொளிக்குஞ் சோலையதுவெ ன்க. (௨௬)

சிலைவளர்நாணிற்கையின் சேர்ந்தடர்த்திழுகப்பின்னிக்
கலைவளருணர்விலோங்கிக் கள்ளுண்டார்தலையிலாடி
விலைவளர்மகளிர்நெஞ்சின் வெயிற்பகலிருளிற்றூங்கி
யலைவளரொலியினார்க்கு மலர்முகத்தலர்ந்தகாவே.

உரை.— மீளவும் வில்வினாணி பிடித்த வீரர்போற்கிட்டித் தம்மி லடர்த்திழுகப்பின்னப்பட்டுக் கற்றோருணர்வுபோலு யர்ந்து, உயர்ந்தவுச்சியிற்கள்ளையுண்டவர்போலத் தலையா டி விலைமாதர்நெஞ்சினைப்போலவுச்சிப்பகலினுமிருண்டதா கிக் கடலொலிபோலவண்டுகளாலும்பறவைகளாலு மிடைவி டாமன்முழங்காநிற்கு மகன்றபூஞ்சோலையதுவென்க. (௨௭)

பூவிடையளிகடுஞ்சப் பொதும்பிடைமயில்கடுஞ்சக்
கோவிடையன்னந்துஞ்சக் கொம்பிடைக்குயில்கடுஞ்ச
மாவிடைமுசுகடுஞ்ச மருளிடையிரவுதுஞ்ச
நாவிடையுரைகடுஞ்ச நலமெலாந்துஞ்சுங்காவே.

உரை.—மீளவுமப்பூஞ்சோலையிற்பயமின்றிப் பூவிடத்து வண்டுகளு மரப்பொற்றிடத்துமயில்களு மங்கங்கேயாறுது ன்ற நீரிடத்தன்னங்களுங் கொம்புகளிடத்துக் குயில்களு

மாவிடத்துக்கரிய தூங்குகளு மிவையெல்லாமினிதாய்த்துயில்
கொள்ளவே தன்பகையாகியகதிரொளிநுழையப்படாத வி
டமாகையி விருளின்மயக்கத்திடத்துப் பயமின்றியிராத்தூங்
கவு மனிதரண்டாதவிடமாகையில் வாய்மொழிகிளம்பாமற்
றூங்கவும் பலவழிசெல்லாங்குடியாய்நின்றூதூங்குஞ் சோ
லையதுவென்க. (௨௮)

இணங்கியமலர்க்காவங்கண் ணெரிமூகத்தனுங்கிற்றன்
வுணங்கியதருவைக்கண்டா ருவந்துதாம்வதித்தபின்ன [ன
ரணங்கியந்திலையும்பூவு மணிந்தவத்தருவேதம்மை
வணங்கியதன்மைகோலி வனப்பரிதணியக்கண்டார்.

உரை.— அத்தன்மைத் தலர்ந்தசோலைக்கப்புறத்தருகேதீ
ப்பட்டெரிந்து வாடினாற்போல வுணந்ததொருமரத்தைக்
கண்டார். மீளவு மவரங்கிருந்தபின்ன ரழகியவிலையும்விட்டுப்
பூவும்பூத்தவம்மரந்தானே தம்மைவணங்கினாற்போலத்தலை
யைவளைத்து மிக்கரியதோர்வனப்போடு நிற்பக்கண்டாரெ
ன்க. (௨௯)

தீய்நிறப்பவளக்கொம்பின் மரகதவிலைகமழ்ந்து
தூய்நிறத்தரளமொட்டுந் தூய்மணிமலரும்பூத்துக்
காய்நிறத்திலங்கவெண்பொன் கனகநற்கனிகள்காய்த்து
மீய்நிறத்தருவின்வண்ண மீவளர்வண்ணம்போன்றே.

உரை.—அம்மரமணிந்த வரும்வனப்பெங்ஙனமென்னில்:
தீப்போற்சிவந்த பவளக்கொம்புகடோறு மரகதமணியே
யிலைகளாகத்தளிர்த்துத் தூயவெண்முத்துக ளரும்பாகவு மா
ணிக்கமணியேபூவாகவும்பூத்து வெள்ளியாற்காயும் பொன்
னாற்கனிகளும்பழுத்து மேலெழுந்துயர்ந்தவம்மரத்தழகுவா
னத்தில் வழங்குமழகின்றன்மைத்தாயிற்றென்க. (௩௰)

நளிவளர்மலர்க்கோற்சூலை நயந்திவைவியந்துநோக்கி
களிவளருவப்புமாறக் கதத்தவான்றிசைகளின்கில் [ற்
வளிவளர்பகையில்வீச மரங்குழைந்தழுங்கவாடி
வெளிவளர்சினைகளூறி வீழ்வதுபோலக்கண்டான்.

உரை.—குளிர்மலர்ப்பூங்கொடியேற்றியகுசையதிசயித்து ளமகிழ்வெய்தி யங்ஙனமரிதழகணிந்தமரத்தைப் பாராநின்ற வளவிலே யவனுட்கொண்டமகிழ்ச்சிமாறும்படி நாற்றிசை யில் வானங்கோபித்தாற்போல மிக்கபகையோடுபெருங்காற் றதிர்ந்தடித்தமையா லம்மரங்குழைந்து பொலிவழிந்தொரு ங்குவாடி மேல்வளர்ந்துயர்ந்தகொம்புகளெல்லா முறிந்துவி ழுந்தாற்போலக்கண்டானென்க. (௩௧)

படம்புரைபொறித்தமாலை பட்டறவிலையுமின்றி
விடம்புரையட்டகாலால் வியன்றருக்கெட்டதென்னா
வடம்புரைதவத்தைப்பூண்டோன் மதித்துளத்தனுங்குங்காலை
சடம்புரையனிலங்கையாற் றகைத்தெனநின்றதன்றே.

உரை.— எழுதப்பட்டசித்திரப்படம்போ லம்மரத்தழ கெல்லா மங்ஙனம்பட்டறும்படி யிலையுமின்றித் தீண்டினந ஞ்சுபோலப்பட்டகாற்றினா லம்மரங்கெட்டதென்று மணிவ டமாகத்தவத்தைப்பூண்டகுசை மனத்திலெண்ணிவருந்தாநி ற்பக் கொடுமையோட்டித்தகாற்று கையாற்றடுத்துமறிபட் டாற்போலநின்றதென்க. (௩௨)

அற்றதென்றலைந்தசாகி யனிலமற்றொழிந்தபோழ்து
செற்றதென்றரிந்தகிடந் தீண்டியகனிகள்வ்வரன்
மற்றதென்றொன் றுங்குன்று வனப்பெழீயிலங்கக்குசை
யுற்றதென்றுணர்த்தியென்று னுவந்துசட்சதனுஞ்சொன்
னான்.

உரை.— அங்ஙன மடியற்றழிந்ததென்று நின்றமரமேகா ற்றுநின்றொழிந்தவளவிலே கெடும்படி குடைந்தபுழுதீண்டி னகனிகள்விழுந்தனவொழிய மற்றொன் றுங்கெடாமன் முன் னிருந்தவழகோடம்மரம் விளங்காநிற்பக்கண்டகுசை யிதே தென் றுசொல்வாயாகவென் றுகேட்பச் சட்சதன்மறுமொழி சொன்னானென்க. (௩௩)

வேறு.

வில்லுடைச்சரங்களிரவறவெழுதி யிரவிசேருதயமாம
லைபோன்

றல்லுடைப்பாவமருளறப்பரம னருளியசுருதிநாலுதித்த
செல்லுடையணிந்தெங்கணும்பெயர்சிறந்த சீனயிமாமலைச்
சார்பிற் [தாமன்றே.
றெல்லுடைச்சுருதிமாண்பியல்காட்டத் தோன்றியதருவி

உரை. — சட்சதன்சொன்ன மறுமொழி யாதென்னில்: இராவிருள்கெடும்படி வெங்கதிர்ச்சரங்களைத்தொடுத்துச்சூரியன்வந்துதோன்றினவுதயகிரியைப்போலப் பாவத்தால்வந்தமயக்கத்திருளேகெடும்படி பரமநாதனருளிச்செய்தவேதநூல் ஞானவொளிவிட்டுதித்தவிடமாய் மேகங்கள்போர்வையாகச்சூழ்ந் தெங்கும்பெருஞ்சிறப்பின்வழங்கிய சீனயிமாமலைச்சார்பிலேழுளைத் துலங்காப்பிறந்த வேதத்தரியமாட்சியியல்பினைக்காட்டும்படி தோன்றினமரமிதுவென்றனென்க. (௧௪)

நீட்டியவிருகல்லேந்திமோயிசன்போய்த் திசைகளுன்
குரைத்ததன்மறைநூல் [த்தருவு
காட்டியநெறிசென்றொழுகமன்னுயிர்கள் களிப்பிவிக்காவிலி
நீட்டியசிவைவிட்டுறைழுகிணக்கி நிகர்ப்பரிதெழுதியமாமை
யீட்டியமணிப்பூஞ்சினைகளைப்பரப்பி யிருநிலநிழற்றிநின்ற
துவே.

உரை. — அம்மரமென்னனம் வேதத்தியல்பினைக்காட்டின தென்னில்: முன்சொன்னபடி நாதனெழுதினவேதக்கல்விரண்டும் கையிலேந்தி மோயிசனிம்மலையினின்றிறங்கி நாற்றிசையிலுஞ் சொன்னவத்திருவேதநூல்வழி மனிதரெல்லாரும் வழுவாமலொழுகிவந்தமகிழ்ச்சியா லிக்காவிடத் திம்மரமூமக்காலத்து நீளமாய்த்தாழ்வேர்விட்டு நிகரில்லாதழகிதாகவெழுதப்பட்ட மணிப்பூங்கொம்புகளைத் துளிபெய்மேகங்களைநக்கினாற்போல வுயர்ந்துபரப்பிப் பூமியைக்காத்த குளிர்நிழல்செய்யாநின்றதென்க. (௧௫)

இன்புறவுயிர்செய்யித்தருக்கனிக வியாமுணப்பிறர்கை
யிலிரந்து [ஞ்சிகுங்கா
துன்புறப்போவலென்னெனப்பலருஞ் சூழ்ந்துதங்காவின

யன்புறவினிதென்றருந்தெனப்பலபொய் யாரணமெங்கணு
ம்விதித்த [மாதோ.
பின்புறமலர்ந்தவித்தருநொந்த பெற்றிபோன்மெலிந்தது

உரை.—பலநாள்கழிந்தபின்பு மனிதர்பலரு முயிர்தருமி
ம்மரத்தினியகனிகளையுண்ணும்படி நாம்பிறர்கையில்வற்றற
பிரந்துவாங்க வருந்திப்போவதென்னவென்று தங்காட்டி
லே காய்த்தநச்சுக்காய்களையாசையோடின்பமென் றுண்டா
ற்போலத் தாமேபலபொய்ச்சமயங்களை வேதமென்றுவி
தித்தபின்பு மலர்ந்தவிம்மர நொந்தாற்போல மெலிந்ததெ
ன்க. (௧௬)

மனத்தெழுஞ்சுருதிமெலிந்தனவளவில் வனப்பெலா
மொழிந்ததாமெலியக் [ன்மாக்க
கனத்தெழுங்கொம்பர்வாடலேகண்டோர் கருணையோடிப்பிரா
வினத்தெழுந்தெங்கும்மறைவழங்கு மெய்ந்நிவனெய்தியமு
கத்திற் [ண்டோர்.
றனத்தெழுமலருங்கனிகளும்பூத்துத் தருவெலாமுவத்ததுக

உரை.—அங்ஙனமனிதர்மனதிலே வேதமெலிந்தவளவதா
கவிம்மரந் தானுந் தன்னழகொழிந்து மெலிவுகாட்டி நீர்வ
ரும்பொழுது மேகத்துயர்ந்தகொம்புகள் வாடாநின்றனவெ
ன்றுகண்டீரல்லோ? இனிநற்கருணைபுரிந் திக்கடவுளவதரித்
து மனிதனாயதன்மையா விவ்வேதமெங்கும்பரம்பி வழங்கு
மென்றதனா லிவன்வந் திங்கே தன்றிருமுகத்தைக்காட்டினவு
டனே யிம்மரமும் பொன்னழகொத்தமலரும்பூத்துக்கனிக
ளும்பழுத்து மகிழ்ச்சியடைந்ததுகண்டீரல்லோவென்க.
(௧௭)

செல்வின்மேல்வரையில்வரைந்தநூலிவன்றான் றீட்ட
வோர்விலங்கலுமேறிக் [யினைச்சுருதி
கல்வின்மேல்வரைந்தவெழுத்தொழிந்தாகக் கண்டருந்தயை
யெல்வின்மேல்மிளிர்தன்னுடலமேடாக விருட்பயிலாணியாற்
பொறித்து [லேசெய்வான்.
வில்வின்மேல்விர்செம்புனலின்மையிட்டு மேலிவறவிளங்க

உரை.— அவதரித்தகடவுளால் வேதமெங்ஙனம் பரம்புமென்னில்: முன்னாளிலே மேகங்களைக்கடந்த விம்மலையுச்சிமேலெழுதப்பட்டவேதநூ லிக்கடவுடான் மீட்டெழுதும்படி தானுமொருமலையுச்சிமேலேறிக் கல்விலேபதித்தவெழுத்துகளொழிந்தனவென்று கண்டு தான்றயைபுரிந்து சூரியனைப்பவிளங்கிய தன்றிருமேனியேயேடாகக்கொண்டு கூர்ந்தவிருப்பாணிகளா லவ்வேதநூற்பொறித்தெழுதிச் சிந்தின தன்றிருக்குருதியென்னும் விளங்கியமையையிட்டுப் பிற்காலத்துமெலியாதபடி வேதம்விளங்கவே செய்வானென்க. (௫௮)

நனைமுகத்துவந்துறக்கவித்தருப்போ னரதெய்வகுமார
னீங்கருளும் [ளியெழுந்து
வினைமுகத்தெழீயமறைவனப்பெய்தி வெகுண்டநாற்றிசைவ
முனைமுகத்தடித்ததன்மையின்மறையை முருக்கிடப்பலமத
த்தாரும் [ப்பனவே.
கனைமுகத்துலகுமலகையுமுடனுங் கதத்தநாற்பகைகண்மொய்

உரை.— அங்ஙன மிவன்றிருமுகத்து மலர்ந்துமகிழ்ந்தவிம்மரம்போல நரதேவனாகியவித்திருக்குமாரன் செய்யுமருளின்வினைகளாற்பொலிவுபெற்றவேதமு மரும்வனப்படையவே கதத்தோடு நாலுதிசையிலெழுந்த பெருங்காற் றரும்போர் பொருதாற்போலவடித்ததன்மையா லிவனால்வழங்கியவேதத்தைக்கெடுப்பதற்கெதிர்த்த நாலுபகைகளாகப் பலபுறச்சமயத்தாருமுலகின்றீயவியற்கையும் பாவம்விளைவிக்கும்பசாசுகளும்பெண்ணாசை யூணாசையென்றிருபுறத்துவழுவி நன்னெறிநிற்பதறியாவுடலுமென் றிவைநான்குமொய்த்து வேதத்திற்குப்பகைசெய்வனவென்க. (௫௯)

வேவாறவடித்தவளியெனவெங்கும் விளைத்தபற்பகையிவ
னருளா [ற்
னேரறநீங்கிக்கிருமிதீண்டியகாய் நிகர்த்தபற்றெஞ்சினரல்லா
பேரறநல்லோர்சிதைவுறுவாழ்ந்து பெயர்கிலமறைபொடு
பொலிந்து [ன்றன்.
கூரறநிற்பாரித்தருப்போன்றித் தோன்றல்செய்யுமுதியா வெ

உரை. — அங்ஙன மிந்திரன்கு மிவ்வேதத்தைப்பகைத்தா லும் வேரோடிம்மரத்தைப்பிடுங்கும்படி யடித்தபெருங்கா ற்றுநின்றதுபோல வெங்கும்விளைந்த வேதப்பகையெல்லா மிவன்றன்றலையயானீங்கிப் பலபுழுத்தீண்டின காயொன்றே காற்றுமுகத்துவிழுந்ததுபோல வேதத்தின்மேலுறுதிபற்று தவில்லாதவரொழிய நல்லறவியல்பினோ டொருவருங்கெடா மல்வாழ்ந் தெக்காலத்தும்விட்டுப்பிரியாதவேதத்தோடுபொ லிவடைந் திம்மரம்போல வித்திருக்குமாரனுதவியாற் குளிர மலர்ந்து துன்பமின்றிநிற்பானொன்றான்சட்சதனென்க. (ச௰)

இனையனகேட்டவிருந்தவத்திறைவ னேந்தியமகவினை
நோக்கித் [லுரைத்தி
தனையனவுலகம்படைத்திநின்கருணை தளிர்ப்பநற்சுருதிநா
யனையனபோராமைந்தனாயுதித்தியம்மறைவழங்கநோயுற்றி
ருனையனவுலகத்தோருனைப்பகைத்து முதிர்துயரழுந்துதிய
ந்தோ.

உரை. — சட்சதனென்னும்வானவனுரைத்த யாவையுங் கேட்டநற்றவத்திறைவனாகியகுசை தானப்பொழுதேந்திய தேவகுழந்தையைநோக்கிச்சொன்னான்: திருக்குமாரனே! நீ யே யுலகங்கள்யாவையு முண்டாக்கினாய், நீயே யுன்றனைதளி ர்த்துமிகும்படி வேதநூல்விதித்துரைத்தாய், இவையெல்லாம் போதாதென்று நீயே யிக்காலத்தவதரித்து மகனாய்ப்பிறந் தாய், இனிநீ யையோ வவ்வேதம்வழங்கும்படிநோய்கொண் டுவருந்திச் சினந்தவுலகத்தோருன்னைப்பகைத்துப் பெருந் துயர்க்கடலிலமிழ்ந்துவாயே யென்றானென்க. (சக)

இன்னொளிமகவேநினைப்பகைக்கினு நீ யீந்தநூற்பகை
க்கினுங்கயவர் [ப்பெருகி
பொன்னொளிசுடரச்செறிந்தமலனையப் புன்கணுற்பொலிவுற
நின்னொளிகுன்றுநின்மறைகுன்று நினைத்தநின்னருட்டொழி
ல்முடிப்பாய் [ப்புனைந்தான்.
மன்னொளிமதுகையோயெனக்கண்ணீர் மலரடிக்கணியென

உரை.—இன்பஞ்செய்கதிர்வீசிய திருமுகமகனே! அங்ஙனம் பாவிகளுன்னைப்பகைத்தாலு நீயுரைத்தவேதத்தைப் பகைத்தாலு நெருப்புச்சுடச்சுடச் சுடரும்பசும்பொன் போலவர்களால்வந்ததுன்பங்களைக்கொண்டு பொலிவாகப்பெருகிவளருமுன்னொளிப்புகழுங்குறையாது, உன்வேதத்தியல்புங்குறையாது, நீ நினைத்தவையிக்கொருழிலே யிடையூறின்றிமுடிப்பாயே, நிலைகொண்டுயர்ந்தபுகழின்மிக்க வல்லமையுடையோனே யென்று குசைதானழுதுகுத்த கண்ணீரோ யவன்றிருமலர்ப்பாதத் தாபரணமாகப் புனைந்தாளென்க. (சஉ)

வேறு.

சினைவருங்கனிதீஞ்சுவையுண்டபின்
னனைவரும்பொழினின்றுநடந்துபோய்க்
கனைவருங்குளிர்கால்சவரஞ்செயச்
சுனைவருஞ்சுருதிக்கிரிநீங்கினார்.

உரை.—இவையெல்லாமாகிக் கொம்பிற்பழுத்த வினியகனிகளையுண்டபின் பெழுந்து மலர்பூஞ்சோலையினின்றுபோயொலிபடக்குளிர்ந்து வீசின தென்றல் வெண்சாமரையாகச் சுனையூற்றெழுகிய வேதமலையை நீங்கினாரென்க. (சங)

நீங்கியாயினயாவையு நீங்கில
ளோங்கியார்வமுணர்ந்தும்பூண்டனள்
பாங்கியாழிளகிப்பரிவோதைகொண்
டேங்கினாலெனவேங்கியயர்பினாள்.

உரை.—அங்ஙனஞ் சீனயிமாமலைநீங்கியகாலத்துமங்கே யாயவெல்லா மறவாமற்றன்மனத்தோங்கியவன்பினையுணர்ந்து வான்மீன்களைமுடியாகச்சூழ்ந்த மரியென்பவள் வீணை நரம்புகளிளகித் தக்கவோசையோடேங்கினாற்போல வவளு மனதிலேங்கிச் சொன்னாளென்க. (சச)

நாதனேறியநன்மறைநாகமேற்
சாதவாரணச்சாகியென்கோவியா

ஞானையினபூம்பொழிலாங்குள
தேதமீருயிர்ச்சாகியென்கோவியான்.

உரை.— நாங்கண்ட வழியிற்சிறந்தமரமே பரமநாதனுரைத்த வேதமலையிலுள்ள மெய்யானவேதமர மென்பேனே, முன்னாளிலாதிமனிதனாகியவாதமென்பவ னிருந்தபூங்காவனத்திலுள்ள குறைதீர்த்தவுயிர்மரமென்பேனோ வென்றுளென்க. (ஆதனிருந்தபூங்காவனநடுவில் வைத்தவொருமரத்தின்கனிகளையுண்பவ னெக்காலத்துஞ்சாவின்றி வாழ்வனென் றதற்குயிர்மரமென்னும் பெயராயிற்றென்க.) (௬௫)

உம்பரின்சுவையிக்கனியுண்டுநீள்
கொம்பரின்னிழற்கீழுறைகோதிலா
ரம்பரின்புறுமண்டலென்கோவியா
னிம்பரினுயிர்வாழ்வனென்கோவியான்.

உரை.—வானவரமிர்தச்சுவைபோ லினியவிவ்வேதமரத்தின்கனிகளையுண்டு நீண்டுபரந்தவதின்கொம்புகள் செய்யு நன்னிழற்கீழிருக்குங் குறைபற்றவனெல்லாரையு மவ்வுலகில் வாழும் வானவனென்பேனோ? இவ்வுலகிலினிதாய்வாழ்பவனென்பேனோ வென்றுளென்க. (௬௬)

அறத்துச்செவ்வழியாரணமெந்தைகைத்
திறத்துத்தீட்டியசீர்பெரிதென்கனோ
மறத்துத்தேரிலமாக்களதுட்கொளாப்
புறத்துப்போக்குபுரைபெரிதென்கனோ.

உரை.—நல்லறத்தொழுக்கம்வழுவா நன்னெறியாகியவேதநூலை யாண்டவன் றன்கையாலெழுதித் தந்ததையினன்மைபெரிதென்பேனோ? செய்தபாவமயக்கத்தாற் றெளியமாட்டாத மனிதரங்ஙனமெழுதியவேதமுட்கொள்ளா ததைப்புறத்து நீக்கியபாவம் பெரிதென்பேனோ வென்றுளென்க. (௬௭)

தொல்வின்றம்மனத்தாசறத்தோன்றிய
வெல்வின்னொண்மறையிற்றொழிந்தானெனச்

செல்வின்றேங்கியவின்னசிலம்புமேற்
கல்வின்நீட்டியவர்ண்டகைகாட்டினன்.

உரை.—முன்னாளிலவன்வன்றன்மனதிலே குறையின்றித்தோன்றிக் கதிரினும்விளங்கியவேதத்தை யவர்விட்டொழிந்தாரென்று மீளவுமதை மேகமண்டலங்கடந்த விம்மலையுச்சியி லிருகல்லின்மேலெழுதியநாதன் மனிதர்க்கதைக்காட்டினனென்றுளென்க. (இது நாதன்றயையைக் காட்டற்குரைத்ததென்க.) (சஅ)

நீட்டிக்காட்டியதிவ்விய நூல்புற
நாட்டிற்கற்றதெனுநரர்பற்கதை
பூட்டிப்போற்றரு நூலெனப்பொற்பறங்
கோட்டிக்கோதுலகார்ந்தனகொள்கையே.

உரை.—அங்ஙன நாதனெழுதிக்காட்டின தேவநூலாகிய வேதம் புறநாட்டிலேபடித்தநூலென் றதை நிந்தையாகத்தள்ளி மனிதர்தாமே பலவீண்கதைகளைப்பூட்டி யதுவேபோற்றற்கரியவேதநூலென் றுசொல்லி நல்லறம்வளைந்துகெடும்படி பூவுலகிற்பாவங்கணிறைந்தனவென்றுளென்க. (இதுவேதமுட்கொள்ளாத பாவத்தின்மைகாட்டற் குரைத்ததென்க.) (சகூ)

நஞ்சிதேயமுதிஃதெனநாடுதற்
கஞ்சியேநரர்தேறிலராதலா
னெஞ்சிலேயருணேரியவெத்தைநீ
யெஞ்சியேமறைகாட்டிடவெய்தினாய்.

உரை.— அங்ஙன நாதனுரைத்த வேதமொன்றொழிய மனிதர்பூட்டிய பலகதைகளும் வேதமென் றுவழங்கினதினால் வற்றுள் நஞ்சாகியபொய்யிது வமிர்தமாகியமெய்யிதுவென்றுன்றினைத்தேடுதற்கஞ்சி மனிதர்தெளிவின்றித் தேறமாட்டாமையி னீயே யென்னாண்டவனே! மனதிலருளைநினைந்துமெலிந்தாற்போல மனிதனாய்ப்பிறந்து அப்பலவேதங்களின் மெய்வேதமின்னதென் றுகாட்டும்படி வந்தாயே யென்றுளென்க. (ரு)

பொய்யைக்காட்டியநின்னையும்பொய்யற
மெய்யைக்காட்டியவேதமுநாக்கினர்
கையைக்காட்டியுரைப்பவர்காதையே
மையைக்காட்டினுநூலெனவவ்வரோ.

உரை. — அங்ஙனம் பொய்யானவேதங்களைக்காட்டிய வு
ன்னையும் பழுதில்லாமெய்யைக்காட்டிய வுன்வேதத்தையுமனிதர்தள்ளித் தமக்கேதாகிலுந்தாச்சொல்விக் கையைக்காட்டிச் சிலர் தம்மூகியத்தைப்பற்றிச்சொன்ன வீண்கதையையதிலேகுறையுண்டென்றுகண்டாலும் வேதநூலென்று மனிதர்கொள்வாரோ. யென்றுளென்க. (௫௧)

காவிவாட்டியகண்மணிக்காதலே
யோவிவாட்டியவுன்னுடல்புண்பட
வாவிவாட்டியகோடையின்மானிட
ராவிவாட்டியடும்பகைசெய்வரோ.

உரை. —பூங்கருங்குவளைமலரினு மழகியகண்மணியாகியவென்னன்பே! உன்றிருமேனி வருத்தி வாடிப்புண்படும்படி தடாகங்கள்வற்றுதற்குக் காரணமாகியகொடுங்கோடைபோல வெஞ்சினங்கொண்டமனிதருன்னுயிர்வாட்டிக்கொல்ல மனம்பொருந்தி யுன்மேற்பகைவைப்பாரோ வென்றுளென்க. (௫௨)

சுடரப்பொன்சுடுத்தீயெனத்தொன்மறை
படரப்பொங்கிவரும்பகைப்பாசறை
யடரப்பொன்றிலவாரணமெங்கணுந்
துடரப்பொம்மிவளர்ந்துதுளங்குமே.

உரை. —ஆகிலும் பொன் னொளிபெறும்படி சுடுந்தீப்போலத் தொல்லையுள்ளவேதம் படருங்காலத்துப் பொங்கிவரும்பகைசெய்யுந் துன்பவிடையூறுகளடர்ந்துமிகவே யுன்மொழிவேதங்கெடாமலெங்குந் தொடைத்துடர்பாகப்பரந்துவளர்ந்து துளங்குமேயென்றுளென்க. (௫௩)

வேண்டியாவையும்வேண்டுவதன்மையா
வீண்டிலாக்கியவீடுளநின்னருட்

டாண்டிமாற்றுவரீங்கிலதாரணி
யாண்டியாருமளிக்குமிறைவென்றாள்.

உரை.—வேண்டுமெல்லாவற்றையும் வேண்டுமென்றமா த்திரத்தி லுடனேயாக்குதற்கு வல்லமையுடைய வுன்றனை யைக்கடந்துமாற்றும்படி வல்லவ ரிங்கேயொருவருமில்லை, ஆகையா லென்றிருக்குமாரனே! தரையாற் பூவுலகாண்டு கொண் டெல்லாரையுங் கரையேற்றி யிரட்சிக்கும்படி செய் வாயாகவென்று மரியென்பவள் தன்றேவகுமாரனை வண ங்கினாளென்க. (௫௪)

கன்றொளித்தகறவையினின்னண
நன்றொளித்தநமக்கினைந்தாய்க்கதிர்
நின்றொளித்தவினையியுமெய்ம்மறை
யென்றொளித்தமனத்தினிருண்டதே.

உரை.—மரியென்பவ ளிவற்றைச்சொல்லி யொளித்ததன் கன்றை நினைத்திரங்கினகறவைபோல விங்ஙனநன்மையிழந் தநமக் கவளிரங்கினபொழுதே சூரியனத்தமித்தொளித்தத னாற் பூவுலகும் மெய்யானவேதத்தைவிட் டறியாதவர்மனம் போல வெங்குமிருண்டதென்க. (௫௫)

அணிநிறத்தகிளைப்படத்தாரொளி
மணிநிறத்தலர்ப்பந்தரில்வந்தும்ப
ரணிநிறத்தமரர்புடையார்த்தரும்
பணிநிறத்தறம்பற்றினர்வைகினார்.

உரை.—அத்தமித்தவிடத்துச் சூழிழங்குழூரில்லாமையா லழகிதாகத் தளிர்த்தமரக்கொம்புகள் விரித்தமேற்கட்டியாக விளங்கியமணிச்சாயலின் மலர்ந்தபூம்பந்தற்கீழொதுங்கிப் பேரணியாகப் பதினாயிரம்வானவர்சூழக் காத்திருக்க வரிய தோராபரணமாக நல்லறமெல்லாம்பற்றி யணிந்தவிம்மூவ ரவ்விராவிலே யிருந்தாரென்க. (௫௬)

சீனயிமாமலைகாண்படலமுற்றும்.

ஆகப்படலம் - ௰௮ - இ - விருத்தம்

௲௱௫௮.

பத்தொன்பதாவது.

பாலைபுகுபடலம்.

வேறு.

காரொழுநிசிகோண்மை கடியவில்லொளியம்பாற்
றேரொழுசுடர்வெம்போர்ச் செங்கொடியுயர்தோன்றப்
பாரொழுகளமெங்கும் பறவைகள்முரசார்ப்பப்
போரொழுபொழுதாகப் புலரிவந்திவர்போனார்.

உரை.—அங்ஙனமரியுஞ்சூசையுந் தேவதிருக்குமாரனை வைத்துக்கொண் டொருமரத்தடியி லிராவெல்லாமிருந்தபின்னிருண்டவிராவின்கொடுங்கோன்மைகெடும்படி செங்கதிராகிய வம்புகளையேந்தித் தேர்மேலெழுந்து போர்செய்யவருஞ் சூரியன்முன்னர் சிவந்தகொடிகளையேந்தி முற்பாளையத்தோன்றினாற்போலக் கீழ்த்திசைவானஞ்சிவக்கவும்போர்க்களமாகியபூமியெங்கு முரசடித்தாற்போலப் பறவைகள் முழங்கவும் போர்க்காலமாகியவிடியற்காலம் வந்தவளவிலே யிவரெழுந் தப்பாற்போனாரென்க. (க)

வான்பயில்மதியேந்தும் வடிவடிவடிவாளுந்
தேன்பயில்மலர்வாகைத் திருமறையறையோனு
மூன்பயிலுருநாத னொளியடிதொழுதேந்திக்
கான்பயில்மலர்பூத்த கடிவனநெறிபோனார்.

உரை. — அங்ஙனம் வானத்திற்றோன்றியசந்திரன் றலைமேலேந்தியவடிவுள பாதத்தழகின்மிக்க மரியென்பவளுந் தேன்மலர்பூத்த கொடியையேந்தி வேதம்வாழ்ந்திருத்தற்கமைந்தவறையாகியசூசையு மூன்பொதியுடலையெடுத்து மனிதனாய்ப்பிறந்தநாதனைவணங்கிக்கையிலேந்தி வாசமலர்பூத்தவழியே போனாரென்க. (உ)

துயிலெனவிரிபூங்காத் தும்பிகள்குழலாகக்
குயிலினமுழவாகக் குளிர்பொழிலரங்காக
மயிலினநடமாடு மதுவழிவழிநீக்கி
யயிலெனவழல்வீசு மருஞ்சுரநெறிபோனார்.

உரை.—எழுதியநற்பூம்பிடவை கீழ்விரித்ததுபோ லிடைவிடாமலர்ந்த பூங்காவிலெங்கும் வண்டுகள்வீணையாகவுங் குயில்கள் பலவாச்சியங்களாகவுங் குளிர்ந்தபூஞ்சோலைகள் நாடகசாலையாகவு மயில்களாடாநின்ற மதுவைப்பொழிந்தவழியைவிட்டுக் கொடியவேலொத்தவழலையெறிக்கும் பாலைசேருஞ்சுரத்துப் போனாரென்க. (௩)

நண்ணியபொருணீங்கி நல்குரவெதிருற்ற
புண்ணியமாபோருட் புலனயர்விலர்போன்றே
மண்ணியவனநீங்கி வசுகுடியுறைகானங்
கண்ணியநெறிபோகக் கண்டழுதனகாவே.

உரை.—அங்ஙன முன்னிருந்தசெல்வப்பொருள்போய்த் தரித்திரமெதிரோகொண்டவறவோ ருள்ளே மயங்காதது போல விவருமகிழ்வோடு மலராலலங்கரித்தபூஞ்சோலைவழியைவிட்டு நெருப்புக்குடியாயிருக்குங் கானத்தைநோக்கிப் போவதுகண்ட பூங்காவெல்லா மிரங்கியழுதனவென்க. (௪)

பூவிடையழவண்டு பொதும்பிடையழமஞ்ஞை
காவிடையழவம்பூக் கடிமலர்தவழ்யாறு
தாவிடையழவந்தோ தகாதெனவழயாவுங்
கோவிடையாசாள்வோர் கொடுவனமருகுற்றார்.

உரை.—அங்ஙன மிரங்கிப் பூவிடத்தொதுங்கிய வண்டுகளழவு மரப்பொந்திடத்தொதுங்கிய மயில்களழவுங் காவிடத்தெங்குமலர்ந்தபூவினமழவும்வாசமலரிடத்தொழுகித்தவழுமாறுபாய்ந்தவிடமெல்லா மொல்லெனவழவு மையோபாலைவழிதருந்துன்ப மிவர்க்குத்தகாதென்று மற்றதெல்லாமழவும் வானுலகரசுடையோரிவர் கொடியபாலைநிலத் தண்டினாரென்க. (௫)

வேறு.

மேற்சலையாகவானோர் விருப்பெழுமருங்கிற்சூழ
நாற்சலையாகக்கற்றோர் நுதலியபுகழின்மிக்கோர்
கோற்சலையாகமூவர் கொடுந்துயர்குடியாய்வைகும்
பேற்சலையென்னுங்கானம் பெற்றளந்தளராப்புக்கார்.

உரை.—அங்ஙன மீராயிரம்வானவர் விருப்பத்தோடிருமருங்கிற்சூழ்ந்துவரவே கற்றநூலோ ருணர்ந்தபுகழின்மிக்க விராசகோத்திரத்திம்மூவர்கொடியதுயரெல்லாங்குடியாயிருக்கும் பேற்சலையென்னும் பாலைவனத்துள் மனமயங்காமற் புக்காரென்க. (௬)

காட்டியவிரலைத்தீக்கக் கண்டகண்விழியைத்தீக்கச்
சூட்டியகொடியகானஞ் சுடுமெனிலெனும்வாய்தீக்க
வீட்டியவழலையெண்ணி லெண்ணியமனத்தைத்தீக்கக்
கோட்டியமனத்திற்றீக்குங் கொடியதோர்சுரமதன்றே.

உரை.—அங்ஙன மவர்புக்க வனத்துக்கொடுமை யெத்தன்மைத்தோவென்னில்: அதை விரனீட்டிக்காட்டினாற் காட்டிய விரலைச்சுடவுங் கண்டாற்கண்டகண்ணைச்சுடவு மதுசுடுமென்று லென்றவாயைச்சுடவு மங்கேகூடியசெந்தீ மிகுதியை நினைத்தா னினைத்தமனத்தைச்சுடவும் வஞ்சத்தால்வளைந்த கொடியர்மனத்தைப்போல வேகுங் கொடியசுரமதுவென்க. (௭)

புனப்பசையிழந்தகானிற் பொழிதுளியுள்ளிவந்தாற்
கனப்பசையிழந்துதாமுங் கார்த்திரள்கனன்றுவேக
வினப்பசையிழந்ததீயோ ரிரவலர்தம்மைக்கண்டு
மனப்பசையிழந்தகோர மானியசுரமதன்றே.

உரை.—நீரில்லாவப்பாலைவனத்தின் மேகங்கள் நீர்த்துளி பொழியும்படிவந்தாற் றாமுமீரமின்றித் தீந்துவேகவு மினத்தன்பில்லாததீயோ ரிரப்போரைக்கண்டவளவிலே மனத்தீரமின்றிக் காட்டியகொடுமையோடொத்த சுரமதுவென்க. (௮)

தீய்வயிறூர்ந்தகாலுஞ் செஞ்சுடர்க்கதிருஞ்செந்தீ
மேய்வயிறூர்ந்துவேகும் விரிமணற்பரப்புந்தீயாய்
நோய்வயிறூர்ந்தகான நடைநலமாதர்வஞ்சந்
காய்வயிறூர்ந்தவாயுங் கண்களுமனமும்போன்றே.

உரை. — அவ்வனத்திடத்துத் தீநிறைந்துண்டு வீசியகாற்றுஞ் சூரியன்விட்டகதிரு நிறைவயிறுண்ட கொடுந்தீயாற் சுடும்விரிவாய்ப்பரப்பினமணலு மிம்மூன்றுந் தீயொத்தனவாகையிற் றுன்பநிறைந்தகானக மெத்தன்மைத்தென்னில் விலையாம்படி யழகினைப்பேணிய மாதர்போலாகி நிறைந்த வஞ்சத்தாற்சுடு மவர்வாய்ச்சொல்லொத்ததக்காற்று மவர் கண்பார்வையொத்த தக்கதிரு மவர்மனமொத்த தம்மணலு மென்க. (௯)

போர்முகத்தழன்றவீரர் புகைத்தெனப்புகைந்தகான
மோர்முகத்தெழுந்தமூவ ரெய்தியவேலைதானுந்
தார்முகத்துவந்தமன்றற் றரும்புதுமகளிர்போன்று
நீர்முகத்திவரன்பார்ந்த நெஞ்செனக்குளிர்ந்ததன்றே.

உரை.—அங்ஙனம் போர்முகத்தழலெழ வீரர்கோபித்தாற்போலப் புகைத்தெரியுமவ்வனமே யழகியமுகத்திம்மூவர் வரக்கண்டு தானு மாலையணிந்து புதுமணஞ்செய்தமகளிர் போலுள்ளுவந்து தயைநிறைந்தவிவர்மனம்போல நீர்கொண்டுகுளிர்ந்ததென்க. (௰)

அயின்றெழும்விளாவாய்த்தாழை யலர்மடற்பள்ளியன்றுட்
டுயின்றெழுமிளநல்வேனிற் றுதித்தபங்குனியிற்செல்லக்
குயின்றெழுங்குயில்கள்காட்டக் கோதறமகிழ்பூங்காவிற்
பயின்றெழும்புகழின்மிக்கோர் பணிமுகத்துவந்தபாலை.

உரை.— அம்மூவர்வந்தவளவிலேயவ்வனமெங்ஙனமுவந்ததென்னில்: உண்டவாசனையெழும்படி வாய்மலர்ந்ததாழைப்பூமடற்பள்ளியிட்டுக் கூதிர்காலத்துறங்கின பின்பெழுந் தெவரும்புகழ்கின்ற பங்குனிநாளிலேயிளவேனில்வரவேவந்